

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kuratorstwo i teorie sztuki**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Data przeprowadzenia wizytacji: **17-18 lutego 2022 r.**

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	11
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	18
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	22
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	25
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	28
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	30
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	32
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	36
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	38
5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	41
6. Załączniki:	42
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	42

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca dr hab. Violetta Wróblewska, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Anna Kutaj-Markowska, ekspert PKA
2. prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz, członek PKA
3. Beata Opala, ekspert ds. pracodawców, członek PKA
4. Maria Kożewnikow, ekspert PKA ds. studentów
5. Katarzyna Nowak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kuratorstwo i teorii sztuki prowadzonym na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2021/2022. Polska Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na ww. kierunku. Wizytacja została przeprowadzona zdalnie, zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej zdalnie. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych (ocenia podlegały tylko dwa rodzaje prac etapowych, ponieważ pozostałe wybrane zajęcia kończyły się zaliczeniem ustnym), a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego oraz współpracujący z nią eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	kuratorstwo i teorie sztuki	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o sztuce	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	6 miesięcy / 700-800 godz. / 24 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów		
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	40	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	1620	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	115 ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	95 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	71 ECTS	

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Nazwa kierunku studiów	kuratorstwo i teorie sztuki	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{4,5}	nauki o sztuce	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	3 miesiące / 420-480 godz. / 16 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów		
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	12	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów⁶	840	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	80 ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	64 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	57 ECTS	

⁴W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁵Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁶Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁷ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

⁷ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia i cele kształcenia na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki są zgodne z misją i strategią UAP. UAP jest przede wszystkim uczelnią artystyczną, kierunki teoretyczno-praktyczne, takie jak kuratorstwo i teorie sztuki, realizują misję Uczelni, którą jest, oprócz kształcenia przyszłych twórców kultury, przygotowywanie absolwentów, poprzez interdyscyplinarność studiów i połączenie refleksji teoretycznej z praktyką, do zadań w dziedzinie organizacji, prezentacji, opisu, rozumienia i oceny zjawisk sztuki współczesnej, jak także rozwijanie umiejętności w zakresie edukacji artystycznej. Studia przygotowują do pełnienia różnorodnych funkcji, związanych z zawodem kuratora wystaw lub/i teoretyka sztuki współczesnej oraz animatora kultury; znajomość odpowiednich aspektów dziejów sztuki i teorii sztuki oraz kontekstów historyczno-kulturowych stanowi podstawy teoretyczno-historyczne dla realizacji projektów wystaw i przygotowywania tekstów (informujących o wystawie, popularyzujących, krytycznych). Przyszli absolwenci, zgodnie ze strategią uczelni, mają także stały kontakt z licznymi (autonomicznymi) pracownikami stricte artystycznymi na Uczelni (w ramach fakultetu artystycznego – to ważny element koncepcji kształcenia, uwzględniający żywy i bezpośredni kontakt, a nawet uczestnictwo we współczesnych praktykach artystycznych). Na poziomie studiów I stopnia określono sylwetkę absolwenta przez „posiadanie wiedzy humanistycznej oraz umiejętności występowania w roli kuratora, animatora kultury i teoretyka sztuki współczesnej”, na II stopniu jako „posiadanie zaawansowanej wiedzy humanistycznej oraz biegłych umiejętności występowania w roli kuratora, animatora kultury i teoretyka sztuki współczesnej”. Poza tym opisy sylwetek absolwenta dla studiów I i II stopnia są identyczne – **rekomenduje się** wyraźne sprecyzowanie różnic w charakterystyce koncepcji kształcenia absolwenta na I i II stopniu w taki sposób, aby opis sylwetki absolwenta był ściśle odniesiony do danego poziomu studiów i uwzględniał postęp w zdobywanej wiedzy, umiejętnościach i kompetencjach. Ponadto **rekomenduje się** dokładne określenie, o jakie obszary wiedzy humanistycznej chodzi odpowiednio na poziomie studiów I i II stopnia.

Koncepcja i cele kształcenia w pełni mieszczą się w dyscyplinie, do której kierunek został w 100% przyporządkowany, tj. dyscyplinie nauki o sztuce. Przyporządkowanie to jest słuszne, cele kształcenia odnoszą się do wiedzy, umiejętności i kompetencji charakterystycznych dla nauk o sztuce, w tym wypadku z podkreśleniem analizy, interpretacji wytworów, zajęć i działań artystycznych (także tekstów związanych ze zjawiskami artystycznymi) oraz opanowania konkretnych praktyk kuratorskich, skoncentrowanych na zjawiskach sztuki współczesnej. Koncepcja i cele kształcenia definiują zarówno osiągnięcie wiedzy, umiejętności i kompetencji typowych dla zawodu kuratora wystaw, jak również opanowanie teoretyczno-historycznego zaplecza, obejmującego dzieje sztuki i różne aspekty teorii, zwłaszcza w odniesieniu do sztuki współczesnej, w obszarze której teoretyczne uzasadnienia stanowią nierzadko integralny element samego dzieła.

Koncepcja i cele kształcenia trafnie uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej, właściwych dla kierunku. Koncepcja obejmuje przygotowanie praktyczno-teoretyczne do pełnienia zawodu kuratora, animatora kultury, teoretyka sztuki i uwzględnia przemiany, jakie dokonują się na polu współczesnego kuratorstwa. Do ważnych aspektów tych przemian należą umiejętności przygotowywania tekstów-scenariuszy wystaw, wiedza na temat zmieniających się bardzo szybko

kontekstów społeczno-kulturowych takiego zjawiska, jakim jest sztuka współczesna w przestrzeni galerii/muzeum i przestrzeni społecznej, znajomość nowych mediów artystycznych (transdyscyplinarność), znajomość konkretnych technik artystycznych, poznawanych (i praktykowanych w ramach własnych projektów) przez studentów w pracowniach artystycznych Uczelni w ramach fakultetu artystycznego. Ponieważ jednym z najważniejszych elementów koncepcji kształcenia kuratora jest przygotowanie do opracowywania wystaw pod kątem ich przestrzennej aranżacji, istotną rolę odgrywa tutaj opanowanie umiejętności posługiwania się współczesnymi, komputerowymi technikami wizualizacji. Koncepcja i cele kształcenia są dostosowane do potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego – zawodowego rynku pracy w szczególności. W tym wypadku rynek pracy obejmuje przede wszystkim galerie sztuki współczesnej, muzea, instytucje kultury, zaangażowane w funkcjonowanie nowoczesnego świata sztuki. Zakładane cele kształcenia dotyczą m.in. wiedzy historyczno-teoretycznej, niezbędnej podczas interpretacji zjawisk sztuki i sposobów ich prezentacji (zarówno w ścisłym powiązaniu z działaniami kuratorskimi, jak i poza ich obszarem), popularyzowania wiedzy o sztuce, oceny zjawisk artystycznych, umiejętności współpracy w grupie i realizacji projektów wspólnych, znajomość określonych kontekstów prawnych (prawo autorskie), znajomość funkcjonowania rynku sztuki, znajomość dziejów i sposobów kolekcjonowania, współpraca z różnymi instytucjami, zajmującymi się wystawiennictwem sztuki (przy uwzględnieniu ich specyfiki, np. Instytucje państwowe, instytucje prywatne). Wszystkie te potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego są uwzględnione w programie studiów i zakładanych celach kształcenia.

Stosowane przez Uczelnię formy i zakres współpracy z interesariuszami w odniesieniu do programu studiów i koncepcji kształcenia nie są jednak wystarczająco intensywne, kompleksowe oraz zróżnicowane, w szczególności w kontekście dużego potencjału po stronie otoczenia społeczno-gospodarczego. Nie potwierdzono adekwatnego wykorzystywania opinii interesariuszy w opracowywaniu koncepcji kształcenia oraz doskonaleniu programu studiów. Pracodawcy w niewielkim zakresie brali udział w tworzeniu programu studiów; nie uczestniczyli bezpośrednio w określaniu efektów uczenia się. Współpraca w tym zakresie ograniczyła się do określenia zapotrzebowania na kuratorów/kuratorki na rynku pracy oraz ustalenia koniecznych kompetencji, które powinni uzyskać absolwenci/absolwentki. Wpływ interesariuszy na elementy programu ma charakter wybiórczy, indywidualny i marginalny - nieliczni z pracodawców formułowali uwagi dotyczące pojedynczych zajęć, ale nie dotyczyło to zajęć stanowiących filar kształcenia. Wpływ interesariuszy na realizację programu nie ma charakteru ciągłego procesu oceny i doskonalenia. Rozmiar i zasięg tego wpływu są mało zaakcentowane w tym procesie, niewystarczająco przekładają się na realne i systematyczne udoskonalanie programu studiów, które byłyby adekwatne do celów kształcenia i osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się określonych dla kierunku, co nie jest właściwe dla kierunku o profilu praktycznym. **Rekomenduje się** wypracowanie takich sposobów współpracy i uwzględniania opinii pracodawców na temat koncepcji kształcenia i programu studiów, aby wpływ interesariuszy na kształt sylwetki absolwenta kierunku był realny i faktyczny, a sylwetka ta odpowiadała aktualnym oczekiwaniom i potrzebom otoczenia społeczno-gospodarczego.

Studenci biorą udział w określeniu programu studiów i koncepcji kształcenia, mogą zgłaszać swoje postulaty dotyczące zajęć, proponować także nowe zajęcia - także w tym przypadku **rekomenduje się**, aby współpraca ta miała charakter systematyczny i trwały.

Na kierunku przewidziano nauczanie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, choć nie wskazano na to wprost w koncepcji kształcenia. W warunkach pandemii w koncepcji i celach kształcenia uwzględniono oraz przygotowano metody uczenia się i nauczania w kształceniu na

odległość. Metody te były dobrze opracowane i skuteczne w procesie nauczania oraz uczenia się przez studentów.

Ogólne efekty uczenia się uwzględniają postęp w zdobywaniu wiedzy i umiejętności oraz kompetencji, określają w sposób trafny wymogi stawiane absolwentom studiów kuratorskich na profilu praktycznym. Kierunkowe efekty uczenia się odzwierciedlają w sposób trafny i we właściwych proporcjach najważniejsze cechy sylwetki absolwenta, uwzględniają także zróżnicowanie pracy kuratora w odpowiednich kontekstach społecznych i kulturowych (na przykład różnice między odmiennymi tradycjami kuratorstwa w krajach Europy, różnice pomiędzy pracą kuratora w instytucjach publicznych i prywatnych).

Ogólne kierunkowe efekty uczenia się, w odniesieniu do profilu praktycznego, są zgodne z właściwym poziomem PRK. Efekty te obejmują znajomość terminologii z zakresu kuratorstwa i teorii sztuki, teorii wystawiennictwa i promocji wystaw, znajomość celów i funkcjonowania instytucji zajmujących się kuratorstwem, znajomość norm i procedur stosowanych w takich instytucjach, znajomość aspektów finansowo-budżetowych działalności kuratorskiej. W zakresie przygotowania teoretyczno-praktycznego ogólne kierunkowe efekty uczenia się odnoszą się także do metod analizy i interpretacji wytworów kultury w kontekście teorii sztuki i teorii kuratorowania, do znajomości dziejów sztuki nowoczesnej i współczesnej, do wiedzy o nawykach i potrzebach odbiorców sztuki współczesnej oraz znajomości zasad funkcjonowania rynku promocji i reklamy w działaniach kuratorskich. Efekty te, powiązanie z wiedzą zgodnie z charakterystyką P6S_WG, dotyczą zastosowania wiedzy w zakresie dyscypliny nauki o sztuce w odniesieniu do przyszłej działalności zawodowej absolwenta. Odnosi się to także do właściwego powiązania efektów z charakterystyką P7G_WS. Ogólne, założone dla kierunku efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i zastosowaniem wiedzy w zakresie dyscypliny nauki o sztuce – dyscypliny, do której kierunek został przyporządkowany. Ogólne efekty uczenia się stanowią teoretyczne podstawy dla kierunku, tak na I, jak i na II stopniu studiów. Efekty te są specyficzne dla kierunku, ale nie zawsze ogólne założone efekty uczenia się we właściwy sposób określają charakterystykę zajęć. Na przykład zajęcia na I stopniu *dokumentacja zjawisk sztuki* powiązane z następującymi efektami uczenia się: „posiada podstawowe umiejętności przeprowadzenia diagnozy dotyczącej potrzeb i oczekiwań odbiorców kultury”, i identyczne ogólne efekty uczenia się przypisano zajęciom *podstawy interpretacji* – „dokumentacja zjawisk sztuki” nie wiąże się jednak z potrzebą diagnozowania oczekiwań i potrzeb odbiorców kultury. Karta zajęć fakultatywnych *życie wieczne – blaski i cienie* nie zawiera ogólnych efektów kierunkowych uczenia się, choć zawiera treści merytoryczne i tematy zajęć - dołączony sylabus ogólny dla wykładów fakultatywnych w zakresie opisu ogólnych kierunkowych efektów uczenia się nie odpowiada treściom programowym wspomnianych zajęć. W związku z tym **rekomenduje się** systematyczny przegląd kart zajęć pod kątem poprawnego dostosowania ogólnych kierunkowych efektów uczenia się do specyfiki zajęć i uzupełnienie tych kart, jeśli nie zawierają ogólnych założonych dla kierunku efektów uczenia się. Szczegółowe efekty uczenia się we właściwy sposób uszczegóławiają ogólne założone dla kierunku efekty uczenia się. Niekiedy jednak szczegółowe efekty uczenia się są po prostu powtórzeniem ogólnych, założonych dla kierunku efektów uczenia się - na przykład zajęcia *organizacja wystaw* posiadają identyczne ogólne i szczegółowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy: „posiada wiedzę dotyczącą bezpiecznego przechowywania dzieł sztuki” (ogólny efekt kierunkowy) i „posiada wiedzę dotyczącą bezpiecznego transportu i odpowiedniego przygotowania dzieł sztuki. Z tego względu **rekomenduje się** rewizję sylabusów pod kątem adekwatnego uszczegółowienia ogólnych założonych dla kierunku efektów uczenia się.

Kierunkowe efekty uczenia się uwzględniają w stopniu wystarczającym umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne, niezbędne w działalności zawodowej. Obejmują one praktyczną aranżację wystaw, przygotowanie katalogu wystawy, pisanie tekstów do katalogów i tekstów o charakterze krytycznym. Umiejętności praktyczne skupiają się na rozwijaniu całego konglomeratu różnorodnych zdolności, niezbędnych w pracy kuratora: pozyskiwanie i ocena danych (wybór artystów, dzieł), przygotowanie komentarza, scenariusz wystawy, opracowanie koncepcji przestrzeni ekspozycji, współpraca z otoczeniem instytucjonalno-artystycznym; kompetencje społeczne, określone przez kierunkowe efekty uczenia się, odnoszą się do realizacji wspólnych projektów, pracy zespołowej, rozwiązywania typowych problemów, powstających podczas organizacji wystaw, koordynacji różnych instytucji i środowisk artystycznych i pozaartystycznych. Posługiwanie się językiem obcym określono na poziomie B2 dla studiów I stopnia, B2+ na poziomie studiów II stopnia. Uwzględniono także zajęcia prowadzone w języku angielskim, skoncentrowane na wybranych aspektach sztuki nowoczesnej. Ogólne założone dla kierunku efekty zostały sformułowane w sposób zrozumiały, są możliwe do osiągnięcia w trakcie studiów; określenie efektów uczenia się pozwala na zbudowanie przejrzystego systemu ich weryfikacji. Kierunkowe efekty uczenia się zostały określone jasno, nie są ogólnikowe, niemniej uwzględnić należy wymienione wyżej **rekomendacje**.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁸(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, w ramach której podkreślono zazębianie się wymiaru praktycznego i teoretycznego na kierunku, odpowiednio powiązanie takiej syntezy aspektów z możliwościami pogłębiania znajomości praktycznych zagadnień tworzenia sztuki współczesnej dzięki współpracy z kierunkami stricte artystycznymi. Koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w dyscyplinie nauki o sztuce, do której kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Ogólne założone dla kierunku efekty uczenia się oraz szczegółowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną, do której jest przyporządkowany kierunek, to jest do dyscypliny nauki o sztuce, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

⁸W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe są zgodne z założonymi dla kierunku ogólnymi efektami uczenia się. Treści programowe uwzględniają wiedzę oraz jej zastosowanie w zakresie dyscypliny nauki o sztuce, do której kierunku został przyporządkowany. Treści programowe we właściwy sposób uwzględniają normy, zasady i aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej, typowej dla kierunku – kuratorstwa sztuki i animacji kultury. Treści programowe obejmują na przykład ćwiczenie różnych sposobów wypowiedzi pisemnej w powiązaniu ze znajomością teoretycznych zagadnień komunikacji, stylistyki, retoryki oraz genologicznych aspektów tekstów o sztuce, znajomość strategii kuratorskich w kontekście społecznego funkcjonowania sztuki, pracę w archiwach sztuki współczesnej, etapy planowania i organizacji wystaw w przestrzeniach różnego rodzaju, znajomość dziejów i kontekstów sztuki nowoczesnej w perspektywie analizy mediów artystycznych. Treści programowe umożliwiają osiągnięcie założonych dla zajęć efektów uczenia się. Jednak treści programowe w odniesieniu do niektórych zajęć powtarzają się, co nie znajduje uzasadnienia – na przykład treści programowe dla zajęć *warsztaty krytyczne* wskazują na konstrukcję tekstu i pracę nad jego kolejnymi wersjami, podczas gdy treści programowe dla zajęć *podstawy pisanie tekstów* także przewidują „umiejętności tworzenia różnorodnych wypowiedzi”. W przypadku zajęć *podstawy interpretacji dzieł sztuki*, które zostały przypisane do grupy zajęć „kierunkowych praktycznych”, sformułowane treści programowe wskazują raczej na czysto teoretyczny charakter zajęć. **Rekomenduje się** poprawienie i uzupełnienie sylabusów pod kątem zawartych w nich treści programowych i zwrócenie uwagi na przypisanie tych treści odpowiednio do zajęć praktycznych lub teoretycznych, jednak ze szczególnym uwzględnieniem praktycznego profilu studiów.

Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki. Treści programowe zapewniają zdobycie wszystkich efektów uczenia się. Treści programowe tworzą całość w odniesieniu do planowanej sylwetki absolwenta, zarówno w kontekście podstaw teoretycznych kuratorstwa, jak i przygotowania praktycznego. Kompleksowość treści programowych zawiera się także w tym, że uzupełniają się one wzajemnie, np. treści zajęć z grupy teoretycznej zostały sformułowane w ten sposób, by zajęcia praktyczne umożliwiały ich praktyczne wykorzystanie.

Studia na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki trwają 6 semestrów (I stopień - 1650 godz.) i 4 semestry (II stopień - 840 godz.). Na I stopniu łączna liczba pkt. ECTS wynosi 180, na II stopniu – 120 pkt. ECTS. Nakład pracy studenta, konieczny do osiągnięcia efektów uczenia się, przypisanych do konkretnych zajęć, został oszacowany poprawnie i realistycznie - zarówno czas trwania studiów, jak i określony nakład pracy studenta umożliwiają osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Na I stopniu liczba

ECTS w odniesieniu do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne wynosi 95 pkt. ECTS, na II – 64, co jest liczbą wystarczającą. Nie zawsze jednak liczba pkt. ECTS, przypisana do konkretnych zajęć, jest wystarczająca - na przykład ważnym z praktycznego punktu widzenia zajęciom *projektowanie przestrzeni* na II stopniu przypisano tylko 2 pkt. ECTS, co sprawia, że osiągnięcie zamierzonych efektów uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności, przewidzianych programem studiów, jest w tym przypadku niemożliwe. Dlatego **rekomenduje się** dostosowanie liczby pkt. ECTS do realnego, wymaganego nakładu pracy studenta w odniesieniu do tych zajęć, ważnych w perspektywie zdobywania umiejętności praktycznych, kluczowych dla kuratorowania wystaw.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego jest odpowiednia dla obu poziomów studiów; liczba pkt. ECTS wynosi odpowiednio: dla I stopnia: 115 pkt. ECTS, dla II stopnia: 80 pkt. ECTS. Proporcje te (w odniesieniu do całkowitej liczby punktów ECTS) są poprawne i oddają nakład pracy studenta.

Sekwencja zajęć, przyjęta na kierunku, jest odpowiednia i umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się. Sekwencja zajęć na I stopniu obejmuje kolejno: historię sztuki, zagadnienia sztuki współczesnej (jako podstawowy kontekst historyczny dla pracy kuratora), warsztaty kuratorskie, projektowanie wystaw, organizację wystaw, podstawy pisania tekstów, dokumentację zjawisk artystycznych, a także podstawy interpretacji dzieł sztuki, strategię kuratorską, teorię sztuki, kulturę wizualną, kulturę internetu, znajomość rynku dzieł sztuki. Sekwencja zajęć na I stopniu, podzielonych na zajęcia ogólne, zajęcia kierunkowe praktyczne i zajęcia kierunkowe teoretyczne, jest dobrze i konsekwentnie przemyślana. Na II stopniu sekwencja zajęć obejmuje wykłady monograficzne ze sztuki współczesnej oraz filozofię współczesną, projekty kuratorskie, projektowanie oraz technologie wystaw, a także warsztaty krytyczne, projektowanie przestrzeni, historię kolekcji sztuki, zagadnienia rynku sztuki, zarządzanie w kulturze (w analogicznym do I stopnia podziale zajęć). Sekwencja zajęć odzwierciedla postęp w nabywaniu wiedzy i umiejętności, jest dostosowana do możliwości studenta, pozwala na stopniowe opanowywanie zagadnień z zakresu historii sztuki, dziejów teorii sztuki, krytyki artystycznej, jak i z zakresu instytucjonalnych oraz prawnych uwarunkowań działalności kuratorskiej - także rynek sztuki i kolekcjonerstwo. W aspekcie praktycznym bezpośrednio powiązany z pracą kuratora sekwencja zajęć obejmuje przygotowanie do opracowania wystaw (koncepcja przestrzeni, sposoby wizualizacji), a także wszelkie elementy praktycznego przygotowania do pisania o sztuce.

Formy zajęć są zróżnicowane: wykłady, wykłady z elementami warsztatu, seminaria, ćwiczenia, warsztaty, opracowywanie projektów, tworzenie różnych wypowiedzi pisemnych o sztuce, indywidualna praca studenta o charakterze artystycznym w ramach fakultetu artystycznego. Proporcje liczby godzin zajęć oraz ich zróżnicowane formy umożliwiają w pełni osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Na I stopniu student ma 540 godz. kształtujących umiejętności praktyczne, na II stopniu – 240 godz.

Plan i program studiów umożliwia wybór zajęć w wymaganym zakresie: na I stopniu zajęciom do wyboru przypisano 71 pkt. ECTS, na II stopniu – 57 pkt. ECTS. Student ma więc duże możliwości wyboru zajęć, do których należą m.in. wykłady fakultatywne (w szerokiej ofercie, w tym z dziejów sztuki nowoczesnej, historii kultury, historii filozofii), zajęcia w ramach fakultetu artystycznego. Wybór zajęć umożliwia bardzo elastyczne, indywidualne kształtowanie ścieżki kształcenia.

Plan studiów obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne odpowiednio: dla I stopnia: 95 pkt. ECTS, dla II stopnia: 64 pkt. ECTS, a zatem wymiar tych zajęć jest odpowiedni. Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne są prowadzone w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów: zajęcia te obejmują między innymi projektowanie przestrzeni wystaw, projektowanie wystaw na poziomie koncepcji i wyboru artystów, pisanie tekstów, opracowywanie

katalogów, znajomość strategii wystawienniczych, znajomość realiów pracy w środowisku kuratorskim w instytucjach publicznych i prywatnych. Warsztaty kuratorskie prowadzone są w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej kuratora.

Plan studiów obejmuje prowadzenie zajęć w języku angielskim: są to wykłady fakultatywne oraz zajęcia o charakterze warsztatów kuratorskich (z kuratorami z całej Europy). Plan studiów obejmuje naukę języka obcego na wymaganym poziomie: B2 oraz B2+, odpowiednio do stopnia studiów. Na I stopniu kształcenie językowe obejmuje 120 godz. z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich - 8 pkt. ECTS – i pozwala na osiągnięcie wymaganego poziomu. Na II poziomie liczba godzin języka obcego wynosi odpowiednio 60 godz. - 4 pkt. ECTS.

W ramach programu studiów na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki, przypisanym do dziedziny nauk humanistycznych, nie wskazano zajęć z nauk społecznych w wymiarze przynajmniej 5 pkt. ECTS, co należy zmienić, wprowadzając tego typu zajęcia do programu studiów.

Metody kształcenia obejmują przygotowywanie projektów wystaw (całościowe opracowanie wystawy), analizowanie tekstów, dokumentów, sporządzanie dokumentacji, co jest szczególnie cenne w przypadku niektórych praktyk we współczesnej sztuce, mających charakter akcji, działania, charakter efemeryczny), pisanie tekstów, realizowanie własnych projektów artystycznych. Metody te są różnorodne, właściwie dostosowane do charakteru zajęć i profilu kierunku, zapewniają także osiągnięcie założonych efektów uczenia się.

Dobór metod kształcenia jest właściwy, odzwierciedla trafnie charakter zajęć, uwzględnia najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej; środki i narzędzia dydaktyczne dobrano właściwie pod kątem wspomagania studentów w osiąganiu zamierzonych efektów uczenia się. Metody te obejmują m.in. wykład z dyskusją, projekty wymagające pracy zespołowej, analizę zjawisk artystycznych, analizę tekstów krytycznych i teoretycznych, poświęconych sztuce i muzealnictwu, a także szeroko pojętemu ruchowi wystawienniczemu. Metody kształcenia obejmują także koncepcyjne przygotowanie i opracowanie projektów, z uwzględnieniem najważniejszych składników tych projektów.

Metody zajęć stymulują studentów do pracy samodzielnej i do aktywności w procesie uczenia się. Do takich metod w szczególności należą: pisanie tekstów, opracowywanie koncepcji przestrzeni wystaw, realizacja scenariusza wystaw, dokumentacja zjawisk artystycznych i analiza danych ze świata sztuki współczesnej. Ponadto metody te wyrabiają umiejętności pracy zespołowej (np. wspólna praca nad projektem).

Metody zajęć zapewniają kompetentne przygotowanie studenta do działalności zawodowej w sposób umożliwiający wykonywanie konkretnych czynności zawodowych – chodzi tutaj przede wszystkim o znajomość zjawisk sztuki współczesnej, zdolność do jej oceny i interpretacji, opracowanie i tworzenie wystaw, znajomość środowiska instytucjonalnego sztuki współczesnej, orientacja w zagadnieniach transdyscyplinarności w odniesieniu do analizy form artystycznych (nowe media itp.). Dotyczy to także wykorzystania nowoczesnych technik informacyjnych. Metody te obejmują praktyczne czynności kuratora, takie jak wybór prac konkretnego artysty, praca w archiwum, przygotowanie koncepcji wystawy, sporządzenie projektu wystawy (przestrzeń, organizacja prac), napisanie tekstu, opracowanie ścieżki dydaktycznej, przygotowanie katalogu, opracowanie medialnej oprawy wystawy.

Program studiów oraz metody zajęć (wykład z prezentacją, wykład problemowy z pytaniami uczestników, praca w grupie, wspólne przygotowanie modelu wystawy, dialog, warsztaty językowe) umożliwią uzyskanie odpowiednich kompetencji w zakresie przygotowania do pracy zawodowej kuratora oraz w zakresie opanowania języka obcego na poziomie B2 oraz B2+.

Metody zajęć są zróżnicowane i elastyczne, należą do nich wykłady, wykłady konwersatoryjne, ćwiczenia, warsztaty, zajęcia polegające na pracy w grupie, także zajęcia indywidualne umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się, również pod kątem wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość, do indywidualnych potrzeb studentów. Metody te są dostosowane także do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Pozwalają one również na indywidualizację ścieżki kształcenia (warto podkreślić znaczenie zajęć w ramach fakultetu artystycznego, realizowane w poszczególnych pracowniach artystycznych UAP).

W przypadku praktyk i zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość są wykorzystywane pomocniczo. W warunkach pandemicznych ograniczeń podejmowano z konieczności próby przeprowadzenia części zajęć (i praktyk) w sposób zdalny lub też organizowano, z zachowaniem rygorów sanitarnych, pracę studentów w poszczególnych pracowniach. Była to sytuacja wyjątkowa, w tym roku akademickim praktyki i zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne są w pełni realizowane w odpowiednim dla nich środowisku zawodowym. Zastosowane metody dydaktyczne były adekwatne do pracy w warunkach edukacji zdalnej.

Praktyki zawodowe zostały przewidziane zarówno na poziomie studiów I, jak i II stopnia na ocenianym kierunku. Katalog efektów uczenia się, przyjęty dla praktyk, ma charakter generyczny – nie odnosi się do szczegółowych czynności wykonywanych podczas praktyki, stosowanych procedur czy narzędzi; nie uwzględnia też specyfiki miejsc odbywania praktyk (galerii, muzeów i fundacji). Koresponduje jednak z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć lub grup zajęć, które wskazują na kompetencje praktyczne, powiązane z wykonywaniem zawodu kuratora sztuki.

Problemem w obszarze efektów przyjętych dla praktyk jest nie tylko ich generyczny charakter, ale również niewspółmierność liczby i zakresu merytorycznego efektów do planowanego okresu realizacji praktyki oraz nakładu pracy studenta mierzonego liczbą punktów ECTS, a także praktycznego wymiaru praktyki. Dla przykładu, na studiach I stopnia zaplanowano tylko dwa efekty w katalogu umiejętności dla wszystkich trzech etapów (6 miesięcy) realizacji praktyki, a na studiach II stopnia – trzy, przy 3 miesiącach i dwóch etapach. Dodatkowo, w szczególności na studiach I stopnia, efekty uczenia się nie zostały właściwie dobrane – to głównie wiedza. Większość z tych efektów student powinien osiągnąć przed rozpoczęciem praktyki (np. „posiada wiedzę dotyczącą prezentacji sztuki”, „posiada wiedzę o sposobach promocji wydarzeń artystycznych”).

Kolejny problem to fakt, iż dla wszystkich etapów praktyki, które są oddzielnie zaliczane i oceniane, zostały założone te same efekty uczenia się. Studenci osiągają więc wielokrotnie te same efekty, wykonują te same czynności i są za to wielokrotnie oceniani, a z założenia komplet efektów osiągają już po zaliczeniu pierwszego etapu praktyki, który ma miejsce w 2 semestrze (zarówno na studiach I, jak i II stopnia). Nie przewidziano żadnego zróżnicowania ani progresu kompetencji związanych z kolejnymi etapami studiów, który należało uwzględnić, zakładając rozłożenie praktyki na kilka semestrów. Problemem powiązaniem jest częściowe powielanie efektów ze studiów I stopnia na studiach II stopnia.

Katalog treści programowych dla praktyk nie został określony jako pochodna efektów uczenia się. Dotyczy natomiast, nieprawidłowo, organizacji praktyki i zasad jej realizacji. Nie jest również powiązany z treściami przyjętymi dla zajęć o charakterze praktycznym.

Wymiar praktyk na studiach I stopnia wynosi 6 miesięcy, a na studiach II stopnia – 3 miesiące. Uczelnia błędnie założyła jednak niejednoznaczny wymiar praktyk wyrażony w godzinach – zaplanowano przedziały wymiarów: 280-320 godzin na każdym z etapów na studiach I stopnia, a na studiach II stopnia, na etapie I: 280-320 godzin, na etapie II: 140-160 godzin. W konsekwencji, wadliwie przyporządkowano tym etapom liczby punktów ECTS – na studiach I stopnia: po 8 ECTS na każdym

etapie, na studiach II stopnia 10 ECTS w pierwszym, 6 ECTS w drugim. Problemem powiązany jest niedoszacowanie praktyk punktami ECTS, gdyż na przykład dla praktyki w wymiarze godzinowym: 280-320 zaplanowano 8 ECTS, gdy przy założeniu maksymalnego nakładu pracy studenta, 30 godzin/1 ECTS, liczba ta wynosić powinna 240 godzin. Problem ten dotyczy zarówno studiów I, jak i II stopnia. Harmonogram praktyk nie jest w pełni logiczny, zakłada realizację już w trakcie semestru II, gdy student nie posiada jeszcze odpowiednich: wiedzy, umiejętności i kompetencji na poziomie wystarczającym do osiągnięcia przez niego efektów uczenia się założonych dla praktyki. Dla przykładu, w semestrze II nie może osiągnąć efektu „umie zastosować właściwe praktyki przy realizacji własnych projektów”, gdyż zajęcia powiązane z osiąganiem kompetencji w takim zakresie zaplanowane są w semestrach późniejszych.

Uczelnia zapewnia właściwą liczbę i rodzaj miejsc praktyk w kontekście przyjętych dla praktyk efektów uczenia się. Wśród nich są głównie muzea, galerie sztuki, ośrodki sztuki itp.

Zgodnie z sylabusem praktyk, podstawą zaliczenia praktyki jest wypełniony dziennik praktyk zawierający rozkład zajęć z wyszczególnieniem zakresu czynności podczas praktyki, opinię studenta na temat praktyki. Zgodnie z oświadczeniem Uczelni, co nie jest uwidocznione ani w regulaminie, ani w sylabusie praktyk, dodatkową metodą weryfikacji, spinającą i uszczegółwiająca informacje z dziennika praktyk, jest omówienie praktyk z opiekunem zakładowym i na tym etapie ma miejsce sprawdzanie i ocena stopnia osiągnięcia efektów. W konsekwencji, ocena efektów nie jest sformalizowana, jej kryteria nie są znane, a charakter uznaniowy, subiektywny. Brak również potwierdzenia, które efekty, w jakim stopniu zostały osiągnięte na każdym etapie praktyki.

Zaprojektowane metody weryfikacji są co do zasady prawidłowe, jednak z uwagi na niewłaściwe ich wykorzystanie nie umożliwiają oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się założonych dla praktyk, co potwierdza dokumentacja zrealizowanych praktyk przedstawiona przez Uczelnię. Dzienniki praktyk wypełniane są w sposób lapidarny. Zawierają ogólnikowe sformułowania zamieszczone przez studenta, często jednym zdaniem kwitujące jeden tydzień odbywania praktyki. Wpisy w dziennikach praktyk mają charakter informacyjny i ograniczają się do lakonicznego opisu zakresu zadań, pomimo że w instrukcji student zobligowany jest wpisać w karcie tygodniowej szczegółowo swoje zajęcia, jak również swoje uwagi, w tym obserwacje i wnioski dotyczące wykonywanej pracy. Wprawdzie w dzienniku zamieszczona jest również opinia/ocena studenta na temat praktyki, jednak ta zawiera ogólne stwierdzenia, które nie odnoszą się najmniejszym stopniu do osiągania efektów i ich jakości. W dzienniku brak również jakiegokolwiek informacji zwrotnej dla studenta dotyczącej jakości wykonywanych przez niego obowiązków. Problemem powiązany jest, że informacje, jakie otrzymuje student na temat wymogów stawianych praktykom, nie są kompletne na poziomie definiowania zajęć na kierunku studiów.

Wobec powyżej sformułowanych uwag, należy stwierdzić, że ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk nie ma charakteru kompleksowego i nie odnosi się do każdego z zakładanych efektów uczenia się.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje uczelnianego opiekuna praktyki umożliwiają prawidłową realizację praktyk. Z uwagi na to, że Uczelnia nie weryfikuje w sposób systemowy wymogów w tym zakresie w odniesieniu do opiekunów zakładowych, a stosuje bliżej nieokreślone kryteria uznaniowe, weryfikując je w indywidualnych kontaktach uczelnianego koordynatora oraz poszczególnych nauczycieli akademickich z praktykodawcą, nie można uznać, iż spełniają elementarne wymogi jakościowe, porównywalne dla wszystkich praktykodawców, adekwatne dla efektów uczenia się określonych w programie studiów.

Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od Uczelni podczas wizytacji, uczelniany koordynator każdorazowo weryfikuje warunki, w jakich będzie odbywała się praktyka, a także narzędzia wykorzystywane podczas praktyki przez studenta. Procedura ta nie jest jednak jednolita i sformalizowana, a kryteria doboru miejsc praktyk nie są prezentowane studentom. Uwaga ta odnosi się również do realizacji praktyk z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej. **Rekomenduje się** sformalizowanie procesu weryfikacji zgodności infrastruktury i wyposażenia miejsc odbywania praktyk, w tym narzędzi pracy zdalnej, z potrzebami procesu nauczania i uczenia się pod kątem osiągania przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłowej realizacji praktyk.

Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady – regulamin praktyki zawodowej. Regulamin nie obejmuje jednak kompletu niezbędnych wymogów, w tym wskazania osoby, która odpowiada za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku, oraz jej zadań i zakresu odpowiedzialności, kryteriów, które muszą spełniać placówki, gdzie studenci odbywają praktyki zawodowe, reguł zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunków kwalifikowania na praktykę, reguł przeprowadzania hospitacji praktyk, zadań opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania, zakresu współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się.

Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów, a w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce. W dokumentach regulujących organizację praktyk nie określono przyjętych kryteriów jakościowych w tym zakresie.

W stosowanych systematycznie przez Uczelnię (np. w formie ankietyzacji) ocenach oraz procedurach jakościowych dotyczących doskonalenia programu studiów ani w trybie przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, nie uwzględniono przeglądów programu praktyk, w tym pod kątem osiągniętych efektów uczenia się. Nie uwzględniono również oceny osób sprawujących opiekę nad praktykami, a także jakości realizacji praktyk przez studentów. Refleksje studentów zamieszczone w dzienniku praktyk, dotyczące ich realizacji, nie podlegają systematycznej analizie pod kątem jasno określonych kryteriów. Stad, *de facto* nawet ta szczątkowa ocena dokonywana przez studentów nie jest systemowo wykorzystywana w ustawicznym doskonaleniu programu praktyki i jej realizacji. Rozplanowanie zajęć jest rozsądne i dostosowane do możliwości studentów, jest zgodne z zasadami higieny pracy. Plan zajęć umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przez studentów, zarówno jeśli chodzi o udział w zajęciach, jak i samodzielną pracę. W ostatnich semestrach zajęć na I i II stopniu studiów obciążenie godzinowe studentów jest zmniejszone w taki sposób, by mogli znaleźć czas na dobre przygotowane prace dyplomowych. Zajęcia są rozplanowane proporcjonalnie w ramach kolejnych semestrów. Liczba godzin zajęć, przypadających na 1 dzień nauki, nie przekracza 8 godzin zajęć. W planie zajęć nie ma długich „okienek”. Harmonogram egzaminów przewiduje dni wolne od egzaminów, tak że między egzaminami jest czas na odpoczynek.

Zachowano właściwe odstępy czasowe między poszczególnymi zajęciami, w związku z czym czas przeznaczony na sprawdzenie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację osiągnięcia tych efektów oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o zdobytych efektach. W szczególności dotyczy to zajęć polegających na przygotowywaniu i realizowaniu projektu własnej wystawy przez uczestników zajęć.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny nauki o sztuce, do której kierunku jest przyporządkowany, normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy, właściwych dla kierunku kuratorstwo i teorie sztuki. Należy jednak uwzględnić wskazane wyżej rekomendacje, odnoszące się do systemowego przeglądu sylabusów pod kątem treści programowych i wprowadzenie poprawek, eliminujących niezgodności między treściami programowymi a możliwością ich realizacji i ich praktycznym ukierunkowaniem.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. W programie studiów nie wskazano odpowiednich zajęć z zakresu nauk społecznych w liczbie 5 pkt. ECTS.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Program praktyk zawodowych w realizowanych w zakładach pracy, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym praktyki mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zakładowych nie zapewniają prawidłowej realizacji praktyk oraz osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym. Dla wszystkich etapów praktyki obowiązuje taki sam program. Nie zawiera wystarczającej liczby i zakresu efektów uczenia się oraz treści programowych w kontekście planowanego na realizację nakładu pracy studenta. Dobór miejsc praktyk i opiekunów praktyk w zakładach pracy nie jest weryfikowany za pomocą z góry ustalonych kryteriów jakościowych. Zasady realizacji praktyk przyjęte przez Uczelnie nie mają kompleksowego charakteru. Uczelnia nie prowadzi systematycznej ewaluacji praktyk i ich programu z udziałem studentów.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

- 1) nieuwzględniania w programie studiów zajęć z nauk społecznych w wysokości 5 pkt. ECTS;
- 2) efektów uczenia się oraz treści programowych dla praktyk zawodowych,
- 3) wymiaru praktyk w odniesieniu do liczby godzin i ECTS;
- 4) harmonogramu praktyki;
- 5) zasad dobru miejsc odbywania praktyk;
- 6) sposobu wykorzystania narzędzi weryfikacji i oceny efektów uczenia się dotyczących praktyk;
- 7) wymogów jakościowych w odniesieniu do zakładowych opiekunów praktyk;
- 8) kompletności i kompleksowości regulacji dotyczących praktyk;
- 9) przeglądów i ewaluacji praktyk.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Wprowadzenie do programu studiów zajęć z zakresu nauk społecznych, którym przypisana zostanie liczba 5 pkt. ECTS.
2. W zakresie praktyk zawodowych zaleca się:
 - a. określenie efektów uczenia się oraz treści programowych w sposób kompletny i specyficzny dla poziomu i profilu studiów, a także zróżnicowanie ich dla każdego etapu praktyki,
 - b. jednoznaczne określenie liczby godzin praktyk na poszczególnych etapach, a także właściwe oszacowanie nakładu pracy studenta wyrażonego punktami ECTS;
 - c. dostosowanie harmonogramu praktyk w taki sposób, aby rozpoczynający praktykę student posiadał wiedzę, umiejętności i kompetencje na poziomie wystarczającym do osiągnięcia przez niego efektów uczenia się założonych dla praktyki;
 - d. zapewnienie, by sposób wypełniania dziennika praktyk umożliwiał ocenę i weryfikację efektów uczenia się oraz realizację treści programowych tak, aby ocena ta była kompleksowa i odnosiła się do każdego z efektów;
 - e. sformułowanie wymagań, które muszą spełnić kwalifikowani do opieki nad studentem opiekunowie praktyk w zakładach pracy;
 - f. uzupełnienie uczelnianych regulacji dotyczących praktyk o wskazanie osoby, która odpowiada za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku, oraz jej zadań i zakresu odpowiedzialności, określenie kryteriów, które muszą spełniać placówki, gdzie studenci odbywają praktyki zawodowe, reguł zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunków kwalifikowania na praktykę, reguł przeprowadzania hospitacji praktyk, zadań opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania, zakresu współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się;
3. Zaleca się uwzględnienie udziału studentów i pracodawców w ocenie efektywności i organizacji praktyk, a także prowadzenie oceny efektywności praktyk, programu praktyk, osób sprawujących nadzór nad praktykami z ramienia uczelni oraz zakładowych opiekunów praktyk, realizacji praktyk, a także efektów uczenia się osiągniętych na praktykach.
4. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste. Warunki przyjęcia na studia I stopnia nie są jednak selektywne – warunkiem zapisania się na studia są wyniki z egzaminu maturalnego z języka polskiego i innego, wskazanego przez kandydata, przedmiotu. Natomiast warunki rekrutacji na II stopień studiów są selektywne, zakładają mianowicie przygotowanie listu motywacyjnego oraz rozmowę kwalifikacyjną z kandydatem, sprawdzającą wiedzę i kwalifikacje

konieczne do podjęcia studiów na II stopniu na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki. **Rekomenduje się** uszczegółowienie warunków rekrutacji na studia I stopnia w taki sposób, by odzwierciedlały wymagania wstępne dla kandydatów na studia.

Warunki rekrutacji zarówno na I, jak i na II stopniu studiów, są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w procesie przyjmowania na studia.

Uczelnia była dobrze przygotowana do prowadzenia zajęć zdalnych (w związku z sytuacją pandemiczną). Nie ma szczegółowych wymogów dotyczących kompetencji cyfrowych, ale studenci zostali poinformowani i wyposażeni we wszelkie możliwe narzędzia umożliwiające pracę zdalną. Jedyny mankament dotyczył ograniczonego dostępu do nowoczesnych programów komputerowych, pozwalających na wizualizację przestrzeni projektowanej wystawy. **Rekomenduje się** wyposażenie studentów w narzędzia cyfrowe umożliwiające komputerowe symulacje i prezentacje przestrzeni wystawienniczej, niezbędnej dla realizacji projektu, w taki sposób, by dostęp do tych narzędzi był szerszy niż tylko w określonych pracowniach na Uczelni. Ponadto **rekomenduje się** systematyczne informowanie studentów o minimalnych wymaganiach odnoszących się do posiadanego i wykorzystywanego sprzętu komputerowego.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów są szczegółowo określone: jeśli chodzi o studia na I stopniu, to student, po zgodzie prowadzącego zajęcia, składa odpowiednie podanie do Dziekana, po czym następuje weryfikacja odpowiednio do wymogów obowiązujących dla konkretnych zajęć. Podobna procedura obejmuje studia II stopnia, z tym, że oprócz tego student zobowiązany jest poddać się normalnej procedurze rekrutacyjnej.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym za granicą, umożliwiają identyfikację odpowiednich efektów uczenia się określonych w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania szczegółowo precyzują stosowne dokumenty – regulamin i wytyczne do przygotowania pracy dyplomowej. Zasady te są trafne, specyficzne odpowiednio dla I i II poziomu studiów (na I poziomie studiów praca dyplomowa obejmuje pracę teoretyczną i praktyczną; praca teoretyczna stanowi opracowanie precyzyjnie zakreślonego problemu historyczno-artystycznego, praca praktyczna jest opracowaniem projektu wystawy; na II poziomie studiów praca teoretyczna obejmuje rozszerzoną i pogłębioną problematykę historyczno-artystyczną, natomiast praca praktyczna jest wielostopniowym projektem wystawy, ze ściśle sformułowanym zagadnieniem naukowo-edukacyjnym stanowiącym rozwinięcie ustaleń - wyników badań z pracy teoretycznej), opisują możliwą tematykę prac, sposób ich konstrukcji, wymogi dotyczące rozmiarów pracy oraz inne warunki formalne. W przypadku prac praktycznych wskazane zostały szczegółowe kryteria ich przygotowywania – opisano wszystkie elementy, które taka praca praktyczna powinna zawierać (wizualizacja przestrzeni wystawy, scenariusz wystawy, tekst wprowadzający, notatka dla mediów, uzasadnienie wyboru prac i artystów, myśl przewodnia wystawy, ścieżka edukacyjna dla zwiedzających - wybór przestrzeni wystawy w taki sposób, by była to przestrzeń realnie istniejąca, na przykład w danym muzeum). Analiza wybranych losowo prac, przede wszystkim prac teoretycznych, przygotowywanych na I stopniu studiów, ujawniła typowe niedociągnięcia, jak choćby wykorzystanie przez studentów niemal wyłącznie literatury dostępnej w Internecie. W związku z tym **rekomenduje się** uwrażliwienie studentów na konieczność wykorzystania niezbędnej literatury przedmiotu, która ma charakter specjalistyczny, pogłębiony, i nie jest dostępna w zasobach internetowych. Zasady i procedury dyplomowania potwierdzają osiągnięcie przez studenta założonych efektów uczenia się. Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięć efektów uczenia się przez studenta oraz postępow w procesie uczenia się obejmują zaliczenia na podstawie przygotowanych prac (o zróżnicowanym charakterze: opis i interpretacja dzieła sztuki, analiza zadanej lektury, projekt), egzaminy, egzamin

dyplomowy i pracę dyplomową. Teoretyczna praca dyplomowa odpowiada praktycznemu profilowi studiów: potwierdza osiągnięcie przez studentów kompetencji P7S_WG w odpowiednim pogłębionym stopniu – stanowi analizę faktów artystycznych, przy wykorzystaniu wiedzy teoretycznej i metod, ukazującą zależności między zjawiskami artystycznymi w zakresie wiedzy o sztuce. Praca teoretyczna stanowi także podstawę dla zastosowania praktycznego zdobytej wiedzy – przygotowania pracy praktycznej, będącej projektem wystawy. Zasady weryfikacji i oceny osiągnięć efektów uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów. Ogólne zasady weryfikacji dotyczą także technik i metod stosowanych w procesie nauczania i uczenia się na odległość.

Ogólne zasady weryfikacji oceny osiągnięć efektów uczenia się przez studenta są bezstronne, rzetelne i zapewniają przejrzystość procesu weryfikacji. Zasady te zapewniają także wiarygodność i porównywalność ocen – sylabusy zajęć zawierają szczegółowe informacje dotyczące warunków zaliczenia danych zajęć, oczekiwania i wymagania prowadzących zajęcia.

Ogólne zasady weryfikacji oceny osiągnięć efektów uczenia się przez studenta określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej, dotyczącej stopnia osiągnięcia uczenia się na danym stopniu studiów oraz na zakończenie studiów.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny efektów uczenia się określają zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych; opisują także metody zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem.

Metody weryfikacji i oceny osiągania efektów uczenia się stosowane także w przypadku nauczania i uczenia się na odległość; zapewniają one poprawną identyfikację studenta oraz bezpieczeństwo danych.

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się są różnorodne: kolokwia, testy, egzaminy, projekty, prace pisemne. Zapewniają one właściwą i skuteczną weryfikację oraz ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się. W szczególnym stopniu dotyczy to zajęć rozwijających umiejętności praktyczne, nakierowane na przygotowanie i realizację projektu wystawy. Metody weryfikacji obejmują ocenę projektów, ocenę stopnia opanowania wiedzy z zakresu dziejów sztuki, wiedzy z zakresu teorii sztuki, zastosowania tej wiedzy do opisu i analizy dzieła sztuki w świetle konkretnej, wybranej teorii, ocenę pracy pisemnej pod kątem rzetelności analizy historyczno-artystycznej, umiejętności posługiwania się językiem teoretycznym, opisowym, terminologia (esej, wypowiedź pisemna jako analiza zadanego zjawiska artystycznego).

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych: metody te dotyczą oceny i weryfikacji pisania prac, umiejętności pozyskiwania informacji, pracy zespołowej, wreszcie właściwego przygotowania pracy dyplomowej. Ocenia się znajomość dziejów sztuki i jej teorii w oparciu o przygotowane prace pisemne (esej, opis, umiejętność właściwego przypisania obiektu artystycznego do stylu czy tendencji artystycznej, zdobywanie bibliografii i analiza jej przydatności), ocenę pracy dyplomowej w perspektywie realizacji założonych celów praktycznych (przygotowanie wystawy we wszystkich jej aspektach, ocena pracy teoretycznej także poprzez jej związek ze scenariuszem i modelem wystawy, będącej przedmiotem pracy praktycznej).

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się pozwalają na ocenę opanowania języka obcego na wymaganym poziomie - są to testy, wypowiedzi pisemne w obcym języku, przygotowanie rozmów - dialogów. Ponadto prowadzone są zajęcia w języku angielskim (wykłady z zakresu sztuki współczesnej), uczestnictwo, w których wymaga znajomości języka na poziomie przewidzianym dla studentów II stopnia.

W pracach etapowych i egzaminacyjnych, w projektach i pracach dyplomowych uwidocznione są efekty uczenia się. Na przykład kluczowe dla całego procesu uczenia się i nauczania warsztaty kuratorskie, prowadzone w formie bloków, poddane są kilkustopniowemu, stałemu procesowi oceny (praca nad konkretnym projektem, nadzorowanym przez prowadzącego zajęcia, oceniana w wielu aspektach jej realizacji: kompozycja przestrzenna wystawy, dobór artystów i jego uzasadnienie, pisemny opis wystawy, wprowadzenie, informacja dla zwiedzających, opis ścieżki edukacyjnej, informacja dla mediów). W pracach etapowych efekty uczenia się znajdują swoje odzwierciedlenie w postaci na przykład opanowania sposobów pisania prac i zasad analizy oraz interpretacji dzieł. Jednak nie wszystkie prace etapowe zawierały informacje zwrotne dla studentów - **rekomenduje się** zwrócenie większej i pilnej uwagi na to, by we wszystkich pracach etapowych znajdowały się precyzyjne informacje dla studentów, dotyczące popełnionych błędów natury merytorycznej czy metodologicznej. Także w dzienniku praktyk opisy osiągnięcia założonych efektów uczenia się są bardzo lapidarne i nie zawsze pozwalają na weryfikację osiągnięcia tych efektów. Rodzaj, forma tematy i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów wykonywanych na zaliczenia są dostosowane do poziomu i profilu wiedzy – w sylabusach znajdują się informacje, dotyczące formy i metodyki prac. Zarówno prace etapowe, projekty, jak i prace dyplomowe są adekwatne do praktyki w obszarze działalności zawodowej, podejmowanej po zakończeniu studiów przez absolwentów kierunku (kuratorowanie wystaw, animacja kultury).

Na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki studenci mają do dyspozycji galerie, w których mogą prezentować swoje projekty kuratorskie, jak również swoje realizacje artystyczne, wykonane w ramach zajęć w indywidualnych pracowniach artystycznych w ramach fakultetu artystycznego. Rzeczą godną podkreślenia jest wspólne działanie na polu sztuki i jej wystawiennictwa, możliwe dzięki współpracy z kierunkami stricte artystycznymi na Uczelni. Studenci kierunku brali udział, organizowali bądź współorganizowali cały szereg wystaw indywidualnych i zbiorowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również

udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja w znacznej części potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełnienia kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia to zarówno teoretycy, jak praktycy: naukowcy oraz artyści. Posiadają jednocześnie naukowe i praktyczne kompetencje, które w pełni przekładają się na zadowalające kompetencje dydaktyczne. Taka wszechstronność wynika ze specyfiki kierunku, wymagającej, by kadra obok pracy stricte naukowej rozwijała się w obszarze kuratorowania wystaw, popularyzacji sztuki i szeroko rozumianej krytyki artystycznej. W większości przypadków nauczyciele akademicy z sukcesem przeplatają działalność czysto naukową z różnymi sposobami popularyzacji swoich badań w postaci przygotowywania ekspozycji, tekstów kuratorskich, promocyjnych, audycji radiowych, a doświadczenia z tej pracy przekazują następnie studentom. Kompetencje dydaktyczne związane są także z prowadzeniem kształcenia na odległość. Kadra ma bogaty i zróżnicowany dorobek. Na kierunku znajdują się osoby o różnorodnych profesjach teoretycznych (historycy sztuki, filozofowie, kulturoznawcy, literaturoznawcy, prawnik specjalizujący się w prawie autorskim i ekonomistka specjalizująca się w zagadnieniach związanych z rynkiem i promocją sztuki). Takie zróżnicowanie, powiązane z aktywnością naukową (publikacje wydawane m.in. przez University of Chicago Press, Vernon Press, Brill, wydawnictwo Humboldt Universität w Berlinie, Routledge) oraz działalnością ściśle krytyczną (m.in. współpraca z magazynami artystycznymi „Postmedium”, „BLOK”, „SZUM”, „Magenta”, „Important Art Magazine”, przy jednoczesnym wciąganiu studentów do pracy i zapoznawaniu ich środowiskiem artystów sztuki współczesnej), a także kuratorską (dyskutowane w prasie fachowej wystawy pracowników naukowo-dydaktycznych, m.in. w CSW Toruń, Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu, podejmujące najbardziej aktualne kwestie współczesności), pozwalają na prawidłową realizację zajęć, przy jednoczesnym nabywaniu przez studentów umiejętności praktycznych. Wśród teoretyków i praktyków znajdują się laureaci prestiżowych nagród (m.in. Nagrody Krytyki Artystycznej im. Jerzego Stajudy, pierwsza nagroda na Ecuador Poster Bienial), którzy swoją postawą, dorobkiem i doświadczeniem zawodowym stanowią wzór zawodowej doskonałości. Na dorobek naukowy i doświadczenie teoretyków składa się ponadto uczestnictwo w wielu grantach i zdobywanie prestiżowych stypendiów (NCN, NPRH, CAA Getty International Programme, Stypendium Ministerstwa Nauki dla Wybitnych Młodych Naukowców, Stypendium Central European University w Budapeszcie). Podobnie, prawidłowo, wygląda sytuacja z artystami: regularnie organizują wystawy indywidualne i partycypują w wystawach zbiorowych, prezentując własną twórczość w renomowanych

placówkach wystawienniczych polskich i zagranicznych (m.in. Neue Nationale Galerie w Berlinie, Tel Aviv Museum of Modern Art w Izraelu, Sapporo Art Park Hokkaido w Japoni, galerie w czeskim Cieszynie, Jönköping, Ivano-Frankowsku, Belgradzie, muzeach na terenie Słowacji, Węgier, Shenzhen, Hong-Kong), a ponadto zajmują się organizacją problemowych wystaw innych artystów, a także studentów z kierunku. Uczestniczą ponadto w innych formach działalności związanej z organizacją wystaw (np. jako członkowie jury). Należy podkreślić ponadto zróżnicowanie w specjalizacjach artystycznych kadry, co umożliwia studentom szeroki wybór i zdobywanie umiejętności praktycznych w zakresie wielu specjalizacji i podejmowanych problemów wystawienniczych (rzeźba, rysunek, fotografia, intermedia, konserwacja). Co więcej, w dorobku dydaktyków-artystów ważne miejsce zajmuje organizowanie plenerów malarskich (uczelnianych i międzyuczelnianych), gdyż dzięki nim studenci zapoznają się ze specyfiką pracy artystów in statu nascendi, co ma bezpośredni wpływ na nabywanie umiejętności praktycznych. Podobną uwagę należy odnieść do kompetencji kadry w zakresie realizacji projektów edukacyjnych i artystycznych, skierowanych do różnego rodzaju odbiorców (dzieci, dorośli, osoby z niepełnosprawnościami), w celu promocji i upowszechniania oraz dostępu do kultury i sztuki. Działalność arteterapeutyczna kadry - ważne pole ich kompetencji - odbywa się m.in. w ramach realizacji projektu unijnego „Usługi społeczne dla mieszkańców Poznania”, co pozwala studentom rozpoznać potrzeby kulturowe różnych grup społecznych. Dorobek taki umożliwia prawidłową realizację zajęć oraz nabywanie przez studentów umiejętności praktycznych. Także inne osoby prowadzące zajęcia (kuratorzy galerii, z jakimi kierunek współpracuje) mają udokumentowany, znaczący dorobek zawodowy i są doświadczonymi praktykami w swej profesji. Duża część nauczycieli akademickich ma doświadczenie praktyczne z zakresu kuratorstwa oraz promocji wydarzeń i to nie zdobyte jedynie w macierzystej Uczelni, ale również poza nią. Artyści pracujący w uczelni regularnie robią wystawy swoich prac, co jest wspomagane przez kuratorowanie przez kolegów-teoretyków i studentów oraz analizowane na zajęciach. Także kompetencje kadry artystycznej w organizowaniu plenerów malarskich (uczelnianych i międzyuczelnianych), na których studenci zapoznają się ze specyfiką pracy artystów in statu nascendi, ma wpływ na prawidłową realizację zajęć. Dzięki bogatemu dorobkowi i kompetencji kadry takie wieloperspektywiczne i zdywersyfikowane podejście do realizacji zajęć umożliwia odbywanie się ich w różnych miejscach i środowiskach, skierowywanie uwagi na rozmaite kwestie, co ma bezpośredni wpływ na adekwatne wypełnienie wymogów programowych, czyli zarówno adekwatną realizację zajęć, jak nabywanie umiejętności praktycznych.

Liczebność kadry jest w pełni zadowalająca w stosunku do liczby studentów, a składa się na nią obecnie 33 pedagogów - 5 osób posiadających tytuł profesora, 12 osób ze stopniem doktora habilitowanego, 13 osób ze stopniem doktora, oraz 3 osoby z tytułem zawodowym magistra. Osoby te są pracownikami badawczo-dydaktycznymi. Zarówno liczebność, jak heterogeniczna struktura kwalifikacji umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Wszystkie osoby prowadzące zajęcia posiadają umiejętności prowadzenia zajęć na odległość - dotyczy to zarówno różnorodnych technik przygotowywania wykładów z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych, jak i sposobów na nawiązywanie wzajemnej komunikacji oraz wymiany materiałów naukowych on-line, co pozwala na realizację zajęć zgodną z wymaganymi standardami.

Przydział zajęć dokonuje się z uwzględnieniem kompetencji i prowadzonych aktualnie badań, co wpływa na prawidłową realizację zajęć. Niemal całość zajęć jest prowadzona przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Obciążenie godzinowe jest zgodne z ustawą (240 godzin, a osoby posiadające tytuł profesora 180 godzin) i jest identyczne w przypadku zajęć on-line i hybrydowych. Polityka związana z obciążeniem godzinowym przyjęta na

Uczelni nie różnicuje pracowników będących teoretykami i artystami. Jest to zgodne z prawem. Realizacja zajęć zarówno stacjonarnych, jak prowadzonych on-line jest na bieżąco kontrolowana. Dobór kadry jest bez zarzutu, adekwatnie odpowiada potrzebom kierunku zarówno pod względem merytorycznym oraz technicznym. W tym pierwszym przypadku zaznaczyć trzeba, że zadania dydaktyczne związane z przekazaniem i usystematyzowaniem wiedzy teoretycznej, m.in. na temat sztuki dawnej i współczesnej, a także z kuratorstwem i teoriami sztuki, a ponadto z nabywaniem umiejętności praktycznych związanych, np. z projektami i badaniami transdyscyplinarnymi, podejmują się specjaliści mający w wymaganym zakresie wysokie kompetencje naukowe i artystyczne, konieczne do właściwego realizowania programu, i udokumentowany dorobek. Dzięki uwzględnieniu specyficznego dorobku poszczególnych pracowników studenci mają szansę zapoznać się z ich osiągnięciami i zdobytym doświadczeniem oraz uczestniczyć w rozwijaniu współpracy między akademickimi środowiskami artystycznymi i naukowymi, dającymi studentom dostęp do laboratoriów naukowych oraz interdyscyplinarnej wiedzy oraz doświadczeń. Taki szeroki zakres wprowadzenia studentów w praktykę zawodową umożliwiającą realizację programu świadczy o transparentnym i adekwatnym doborze kadry, służącym prawidłowej realizacji zajęć. Co do drugiej kwestii, kadra ma kompetencje do posługiwania się metodami do kształcenia zdalnego. Sprawdzanie i monitorowanie jakości współpracy kadry i studentów dokonuje się przez ankietyzację i monitorowanie Rady Programowej kierunku.

Potrzeby doskonalenia kadry wspomagane są przez finansowe wsparcie do zagranicznych wyjazdów służbowych, projektów badawczych, zakupu książek, dofinansowania do tłumaczeń na języki obce i uwzględnienia innych potrzeb związane z doskonaleniem zawodowym. Zadowolenie nauczycieli akademickich związane z funkcjonalnością stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego jest monitorowane na bieżąco. Potrzeby szkoleniowe związane z podnoszeniem kompetencji dydaktycznych dotyczących nauczania zdalnego są zaspokojone dzięki rozwiązaniom strukturalnym, a ich ewentualne wzbogacenie rozwiązane jest systemowo przy pomocy kompleksowej pomocy dla wykładowców, dostępnej na dedykowanej stronie internetowej (tu znajdują się instruktaże, rekomendacje, wsparcie techniczne, informacje dotyczące prawa autorskiego i ochrony danych osobowych oraz potrzebne linki, adresy mailowe i numery telefonów). Utworzone są łatwo dostępne grupy wsparcia dedykowane konkretnie zdefiniowanym problemom technicznym, a procedury postępowania przy jakichkolwiek kłopotach są rozwiązane systemowo. Na uczelni działa koordynator projektu eTwinning, zrzeszającego społeczność szkół, uczniów i nauczycieli współpracujących ze sobą za pomocą mediów elektronicznych. W ramach efektywności prowadzenia kształcenia na odległość uczelnia wydała ostatnio kilka książek-podręczników i tomy zawierające artykuły problemowe w wolnym dostępie, umieszczonych na stronie UAP. Ponadto, wykupione przez uczelnie obszerne przestrzenie dyskowe i wykupione usługi pozwalają na archiwizację potrzebnych danych oraz powrót do nich na dowolnym etapie akademickiej dydaktyki i samokształcenia.

Osoby prowadzące zajęcia są oceniane przez studentów w formie przeprowadzanych zdalnie szczegółowych i anonimowych ankiet, a dodatkowo są hospitowani przez innych nauczycieli.

Kadra jest regularnie poddawana ocenom okresowym, bierze się w tym pod uwagę zarówno działalność naukową (lub artystyczną) i dydaktyczną, jak również wyniki uzyskane w studenckich ankietach oraz w efekcie hospitacji zajęć.

Okresowe oceny pracowników służą wytyczaniu ich dalszych ścieżek rozwojowych i doskonaleniu. Cała polityka dobierania kadr nastawiona jest na prawidłową realizację zajęć, a przy tym tworzy warunki dla jej osobistego rozwoju naukowego (lub artystycznego).

Wyniki okresowych przeglądów kadry służą analizie dotyczącej przebiegu prawidłowej realizacji zajęć, a ponadto wykorzystywane są do planowania ścieżek rozwojowych kadry.

Stabilność zatrudnienia kadry jest zadowalająca, pracownicy są zatrudniani na etatach naukowo-dydaktycznych. Rozwój ich karier wspierany jest dzięki rozbudowanemu systemowi motywacyjnemu. Wyjątek, jeśli chodzi o stabilne etaty, stanowią zawodowi kuratorzy, którzy współpracują na stałe z galeriami i muzeami, i zatrudniani są zgodnie z własnymi życzeniami na prace zleczone (umowy cywilnoprawne).

Polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów, oparte o przejrzyste zasady uczelnianego Kodeksu Etyki Pracowników. Reagowanie na przypadki naruszania bezpieczeństwa i dyskryminacji oraz pomoc ofiarom są regulowane w oparciu o przejrzysty regulamin wprowadzający systemowe procedury, a także na podstawie systematycznego monitoringu i ewaluacji działań antydyskryminacyjnych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Potrzeby szkoleniowe nauczycieli są monitorowane i zaspakajane. Oceny okresowe przeglądów kadry wykorzystywane są do planowania ich karier zawodowych w ścisłej relacji z potrzebami kierunku. Kadra dydaktyczna motywowana jest do rozwoju naukowego przez przejrzysty system grantów i nagród. Badania naukowe kadry oraz ich aktywność kuratorska i popularyzatorska są udostępniane studentom i mają wpływ na nabywanie przez nich kompetencji, umiejętności oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć. Uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, jak też stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju. Reagowanie na konflikty, akty dyskryminacji i przemocy odbywa się możliwie szybko oraz skutecznie dzięki wprowadzeniu przejrzystych i prostych zasad procedowania.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Cały Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa, w której skład wchodzi kierunek kuratorstwo i teorie sztuki, nie ma dedykowanych mu pomieszczeń. Kierunek powstał stosunkowo niedawno (I stopień w 2016 roku, II w 2018) i korzysta z dostępnej ogólnouczelnianej infrastruktury, która nie jest w pełni zadowalająca, jeśli chodzi o infrastrukturę techniczną i wyposażenie pomieszczeń oraz nieco uciążliwa, gdy chodzi o konieczność przemieszczania się. W sytuacji, którą sami pracownicy określają jako w „poczekalni” (w oczekiwaniu na oddanie nowej siedziby kierunku), pomieszczenia do prowadzenia zajęć oraz inne sale związane z procesem dydaktycznym na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki są rozproszone w różnych budynkach. Jest ich siedem. Dystans między budynkami jest stosunkowo niewielki (ok. 15 minut spacerem), a dodatkowo istotną zaletą jest ich lokalizacja w centrum miasta, niedaleko kluczowych galerii i Muzeum Narodowego, czyli miejsc, które - ze względu na specyfikę kierunku - są ważne dla prawidłowego przebiegu procesu dydaktycznego. W centrum mieści się także sieć pięciu galerii opartych na współpracy miasta z uczelnią, prezentujących wystawy sztuki współczesnej, w których realizuje się programy wystawiennicze pracowników uczelni oraz studentów, czyli działania wpisane w program studiów. Zdecydowanie brakuje dużej sali wykładowej (koniecznej m.in. ze względu na wykłady otwarte i konferencje), gdyż do dyspozycji są sale wykładowe mieszczące kilkanaście osób. Dojmujący jest brak gabinetów dla pracowników naukowo-dydaktycznych. Sprzęt audiowizualny potrzebny w salach wykładowych jest różnej jakości, nie zawsze nowoczesny. Pomoce i środki dydaktyczne nie odbiegają od aktualnie używanej w działalności zawodowej i umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

Na uczelni działa wypożyczalnia sprzętu audio-video. Wszystkie budynki uczelniane zapewniają dostęp do bezprzewodowego Internetu. Pracownicy i studenci mają do dyspozycji nowoczesne pracownie komputerowe ze specjalistycznym licencjonowanym oprogramowaniem, spełniającym wymogi profesjonalne, jednak z ograniczonym dostępem do specjalistycznych programów dotyczących projektowania i symulowania wirtualnego wystaw. Liczba stanowisk w pracowniach jest wystarczająca, zarówno gdy mierzyć ją potrzebami pracy w grupach, jak i pracy samodzielnej, poza godzinami dydaktycznymi. Jednak niemożność korzystania przez studentów ze specjalistycznych programów dedykowanych projektowaniu wystaw nie tylko na komputerach domowych (ze względu na pandemię), ale nawet na komputerach uczelnianych powoduje, że studenci zmuszeni są do wykupywania licencji, by wykonać zlecone przez nauczycieli zadania.

Biblioteka mieści się w odległości 4 minut spacerem od głównego gmachu uczelnianego. Dysponuje komfortowymi miejscami pracy z niezbędnymi urządzeniami (komputery, skanery, drukarki, czytniki), z dostępnymi regałami i nowoczesnym oświetleniem. Na terenie biblioteki działa bezprzewodowy Internet. Zapewniona jest zgodność infrastruktury i zasad korzystania z niej z zasadami BHP. Nie wszystkie budynki przeznaczone do zajęć dostosowane są do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ruchowymi. Trudno dostępne są zarówno sale dydaktyczne, jak i zaplecze sanitarne, z wyjątkiem biblioteki oraz Budynku Głównego z dziekanatem i aulą, gdzie są podjazdy i windy oraz dostęp do sanitariatów. Bariery mają zniknąć w związku z przeprowadzką do nowego budynku. Ponieważ obecnie w kilku budynkach, gdzie odbywają się zajęcia, nie ma żadnych architektonicznych ułatwień i usprawnień, uczelnia udziela wsparcia studentom dzięki powołaniu (w 2017 roku) rzecznika ds. studentów niepełnosprawnych, organizującego transport na zajęcia dydaktyczne, pomoc asystenta, zajęcia sportowe, wyjazdy dydaktyczne oraz wypożyczalnie sprzętu. Dlatego, mimo braku udogodnień architektonicznych, studenci z niepełnosprawnościami mają zapewnioną możliwość osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów uczenia się. W bibliotece wydzielono dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi dwa stanowiska.

Infrastruktura informatyczna umożliwia kształcenie na odległość oraz synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a osobami prowadzącymi zajęcia przy pomocy ogólnodostępnych i darmowych platform internetowych. Są one w pełni operatywne. Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu są regularnie przeglądane oraz unowocześniane i aktualizowane, z wyjątkiem oprogramowania z zakresu projektowania wystaw.

Zasoby biblioteczne są zgodne co do aktualności, zakresu tematycznego i zasięgu językowego z potrzebami procesu nauczania i uczenia. Tematyka książek odpowiada zakresowi sylabusów, a liczba egzemplarzy dostosowana jest do potrzeb procesu uczenia się i nauczania. Księgozbiór i dostęp do internetowych baz danych umożliwia przygotowanie do prowadzenia działalności zawodowej oraz prawidłową realizację zajęć. Zamówienia książek można dokonywać przez Internet, a ich zwroty do specjalnej wrzutni. Sprawnie działa program biblioteczny Horizon, umożliwiający elektroniczne zamawianie, przedłużanie i rezerwację książek.

Dzięki stanowiskom komputerowym skorzystać można z baz danych, jednak biblioteka nie dysponuje dostępem do popularnej biblioteki cyfrowej Jstor, przydatnej zarówno w pracy badawczej, jak i dydaktycznej. Lista prenumerowanych czasopism polskich i zagranicznych jest wystarczająca do prawidłowej realizacji zajęć, jednak dostęp nie dotyczy formy elektronicznej. Dostęp do światowych zasobów informacji naukowej i profesjonalnej jest dość umiarkowany, ale umożliwiający realizację zajęć. Zasoby biblioteczne nie są dostosowane do potrzeb studentów z innymi niepełnosprawnościami niż ruchowe. Godziny otwarcia czytelnicy 10.00-14.00 (sobota nieczynne) są krótkie i nie zachęcające do spędzania w niej czasu. W takim samym czasie działa też wypożyczalnia. Zarówno w budynkach, gdzie prowadzi się zajęcia, jak i w bibliotece stwierdzono przestrzeganie przepisów BHP w zakresie zasad korzystania z infrastruktury.

Prowadzone są okresowe przeglądy infrastruktury dydaktycznej, naukowej i zasobów bibliotecznych, a wyniki tych przeglądów są analizowane, co zapewnia ich systematyczne udoskonalanie. Dzięki temu, że w posiedzeniach Rady Bibliotecznej uczestniczą obowiązkowo po jednym przedstawicielu studentów oraz doktorantów, podejmowane są kolegalne decyzje, m.in. zakupowe, dotyczące zasobów bibliotecznych i wyposażenia technicznego. W inne przeglądy nie zawsze są włączani studenci.

Rekomenduje się poszerzenie likwidacji barier edukacyjnych dla studentów z innymi niepełnosprawnościami niż ruchowe (zakup czytników braillofskich i przetworników tekstu na mowę) oraz zwiększenie dostępu do zagranicznych internetowych baz bibliotecznych oraz wydłużenie godzin pracy biblioteki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczno-naukowa oraz biblioteczna wykorzystywana w realizacji programu jest generalnie adekwatna i zgodna z potrzebami procesu nauczania. Zarówno infrastruktura, jak wyposażenie techniczne pomieszczeń są przeglądane okresowo z udziałem pracowników, jednak bez udziału studentów. Zmiany związane z przekształceniem Akademii Sztuk Pięknych w Uniwersytet Artystyczny (2010) nie przebiegły w sposób zadowalający, gdy chodzi o zapewnienie pomieszczeń dla badaczy--teoretyków, gdyż nie posiadają własnych gabinetów, a wraz ze studentami - większego

dostępu do naukowych bibliotecznych zasobów internetowych, a także dostępniejszych godzin otwarcia biblioteki.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących: liczby i jakości pomieszczeń oraz braku udziału studentów w przeglądach infrastruktury.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. Zapewnienie pracownikom gabinetów, w których mogliby przygotowywać się do zajęć, prowadzić zajęcia on-line i konsultacje ze studentami.
2. Włączanie studentów w okresowe przeglądy specjalistycznego oprogramowania i wyposażenia technicznego pomieszczeń, tak by mieli realny wpływ na doskonalenie infrastruktury, w tym szczególnie – oprogramowania.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu współpracuje z wieloma podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego. Należą do nich różnorodne instytucje, których celem jest udostępnianie, upowszechnianie i promocja sztuki wizualnej – muzea oraz galerie z terenu Poznania i okolic, a także bardziej odległe, np. z Zielonej Góry i Wrocławia. Na uwagę zasługuje fakt, że w grupie tej znalazły się nie tylko instytucje publiczne, ale również instytucje prywatne, które poza wymienionymi funkcjami zajmują się także wyceną i sprzedażą dzieł sztuki. Dobór interesariuszy, w tym pracodawców, współpracujących z kierunkiem w zakresie projektowania i realizacji programu studiów, jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia w aspekcie ich rodzajów, zakresu i zasięgu działalności, jaką prowadzą, a instytucje te stanowią ważne potencjalne miejsce pracy dla absolwentów kierunku.

Stosowane przez Uczelnię formy i zakres współpracy z interesariuszami w odniesieniu do programu studiów i koncepcji kształcenia nie są wystarczająco intensywne, kompleksowe oraz zróżnicowane, w szczególności w kontekście dużego potencjału po stronie otoczenia społeczno-gospodarczego. Nie potwierdzono adekwatnego wykorzystywania opinii interesariuszy w opracowywaniu koncepcji kształcenia oraz doskonaleniu programu studiów. Pracodawcy w znikomym zakresie brali udział w tworzeniu programu studiów; nie uczestniczyli w określaniu efektów uczenia się. Współpraca w tym zakresie ograniczyła się do określenia zapotrzebowania na kuratorów/kuratorki na rynku pracy oraz ustalenia koniecznych kompetencji, które powinni uzyskać absolwenci/absolwentki. Wpływ interesariuszy na elementy programu ma charakter wybiórczy, indywidualny i marginalny - nieliczni z pracodawców formułowali uwagi dotyczące pojedynczych zajęć, ale nie dotyczyło to zajęć stanowiących filar kształcenia. Wpływ interesariuszy na realizację programu nie ma charakteru ciągłego procesu oceny i doskonalenia. Rozmiar i zasięg tego wpływu są mało zaakcentowane w tym procesie, niewystarczająco przekładają się na realne i systematyczne udoskonalanie programu

studiów, które byłyby adekwatne do celów kształcenia i osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się określonych dla kierunku, co nie jest właściwe dla kierunku o profilu praktycznym. **Rekomenduje się** wypracowanie takich sposobów współpracy i uwzględniania opinii pracodawców na temat koncepcji kształcenia i programu studiów, aby wpływ interesariuszy na kształt sylwetki absolwenta kierunku był realny i faktyczny, a sylwetka ta odpowiadała aktualnym oczekiwaniom i potrzebom otoczenia społeczno-gospodarczego.

Współpraca z otoczeniem zewnętrznym dotyczy przede wszystkim realizacji praktyki zawodowej i w tym kontekście jest ona stała, systematyczna, zauważalna i merytoryczna. Ustalono współpracę i podpisano stosowne umowy z 16 placówkami z całej Polski, między innymi z Zachętą Narodową Galerią Sztuki w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Muzeum Narodowym w Poznaniu, Centrum Kultury Zamek w Poznaniu, Galerią Arsenał w Poznaniu, Galerią Ego w Poznaniu. Inną formą współpracy jest prowadzenie zajęć przez przedstawicieli interesariuszy - prowadzenie warsztatów przez zewnętrznych kuratorów i kuratorki z Polski oraz zagranicy. Warsztaty stanowią istotny element w kształtowaniu sylwetki absolwenta kierunku. Kolejne rodzaje współpracy to na przykład realizacja wystawy i program edukacyjny oraz współorganizacja konferencji dotyczącej edukacji muzealnej. Dodatkowe formy współpracy to m.in. realizacja przez studentów samodzielnych projektów wystaw zewnętrznych oraz współorganizowanie aukcji.

Formy współpracy nie są jednak zróżnicowane w kontekście możliwości i potencjału interesariuszy, w szczególności w kontekście profilu praktycznego kierunku. Zabrakło na przykład wizyt studyjnych, realizacji wdrożeniowych prac etapowych oraz prac dyplomowych, udziału interesariuszy w weryfikacji efektów uczenia się (poza praktykami). Ponadto w Uczelni nie powołano interesariuszy do ciał doradczych/ konsultacyjnych w odniesieniu do programu studiów, np. do Rady Programowej, co z założenia hamuje rozwój współpracy z nimi. **Rekomenduje się** bardziej intensywne i zróżnicowane wykorzystanie potencjału pracodawców z bezpośredniego otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni, ich otwartości i gotowości do współpracy w pracach nad rozwojem kierunku. W warunkach rozmaitych ograniczeń w funkcjonowaniu Uczelni, wynikających ze stanu pandemii, właściwie zapewniono udział interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców, w różnych formach współpracy. W tym celu wykorzystuje się narzędzia i metody komunikacji na odległość.

Na kierunku prowadzone są incydentalnie oraz wybiórczo przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w odniesieniu do programu studiów, obejmujące ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji oraz osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Ocena ta nie jest ani sformalizowana, ani systematyczna (regularna i systemowa). Nie określono jasno wyznaczników sukcesu tej współpracy. Wobec powyższego, przyjęty system oceny współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, jak i z pracodawcami nie spełnia właściwie swojej roli, a system zapewniania jakości kształcenia w tym zakresie nie jest w pełni skuteczny. Ponadto, udział studentów w tej ocenie ma charakter marginalny. **Rekomenduje się** przeprowadzanie regularnych, systemowych przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, z udziałem studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełnienia kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Najważniejsze rodzaje umiędzynarodowienia wdrażane na kierunku to wspieranie publikacji w międzynarodowych oficynach i czasopismach, mobilności (także wirtualnej) zarówno kadry, jak studentów oraz obecności zagranicznych wykładowców i studentów. Część pracowników naukowych jeździ z wykładami do wielu zagranicznych placówek naukowych i artystycznych [m.in. wykłady gościnne na uczelniach w Budapeszcie (MOME) i Pradze (FAMU), ASP w Wilnie, Uniwersytecie w Granadzie, w ZHDK (Zürcher Hochschule der Künste) w Zurychu, warsztaty w Workshop, Department of Fine Art, Bezalel Academy of Arts and Design w Jerozolimie], bierze udział w międzynarodowych konferencjach (m.in. Tajwan, Portsmouth), a także wykłada po angielsku dla studentów zagranicznych w macierzystej uczelni, w ramach programu Erasmus+. Jednak kierunek nie ma oferty kompleksowego kształcenia w języku angielskim. W okresie pandemii znacznie wzrosła mobilność wirtualna pracowników i studentów. Artyści wystawiają w zagranicznych instytucjach kultury (m.in. Florencja, Turyn, Brighton, Tel-Aviv, Nowy Jork, Chicago, Paryż, Sapporo, Wiedeń, Rijeka, Petersburg, Kijów, Haga, Centro de Arte Contemporânea Graça Morais, Braganca; Museum dell'Arte Fabbrile e delle Coltellerie, Maniago). Dzięki współpracy międzyuczelnianej uruchomiono wyjazdy do Shanghai Normal University w Chinach. Organizuje się międzynarodowe plenery, co przekłada się na wymianę doświadczeń naukowo-artystycznych na poziomie kadry i studentów (m.in. Herzberg am Harz w Dolnej Saksonii). Rezultatami międzynarodowych plenerów są międzynarodowe wystawy (np. Gallerii Zum Pass w Herzberg-Sieber). Możliwości wymiany ze studentami zagranicznymi realizowane są także w ramach programu Mentoring, polegającego na opiece nad studentem w różnych codziennych sprawach (np. pomoc w założeniu karty miejskiej, przełamanie bariery językowej, aklimatyzacja w nowym środowisku), co pozwala na uzyskanie kompetencji funkcjonalnych w posługiwaniu się językiem, jak i nawiązywanie kontaktów przydatnych w dalszej pracy na polu międzynarodowym. Na kierunku działa koordynator unijnego programu Erasmus+.

Studenci korzystają zarówno z programu Erasmus+, a w jego ramach otrzymują wsparcie finansowe i mogą wyjeżdżać zarówno na studia, jak i na odbycie praktyk w krajach programu. Na uczelni działa Studium Językowe organizujące kursy zarówno dla kadry, jak i studentów. Dzięki współpracy z Austriackim Forum Kultury w Warszawie, Rumuńskim Instytutem Kultury oraz British Council organizuje się wykłady gościnne oraz fakultatywne renomowanych profesorów z uczelni zagranicznych. Kontakty międzynarodowe mają wpływ na kształtowanie i realizację programu studiów. Na przykład, dzięki temu, że na uczelni studiuje studenci zagraniczni, kierunek organizuje ich wystawy w ramach projektu *Made in between*.

UAP działa od niedawna we współpracy z międzynarodową inicjatywą Uniwersytetu Rennes *Creative Approaches to Public Space (CAPS)* i wespół z kilkoma innymi uniwersytetami europejskimi w ramach tego programu zamierza się skupić na formatach innowacyjnego nauczania. Szczególna rola w tym programie przeznaczona jest dla kierunku kuratorstwa i teorii sztuki. W planach kierunku jest organizowanie zajęć na kierunku w języku angielskim. Nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania (także mobilnego), a studenci do uczenia się w językach obcych i realizują to w praktyce.

Regularną oceną i monitorowaniem stopnia umiędzynarodowienia zajmuje się nie tylko Uczelniane Biuro Współpracy z Zagranicą, ale również - w ramach kierunku - Rada Programowa Kierunku (jej członkiem jest również przedstawiciel studentów). Zarówno Biuro, jak i Rada analizują skalę mobilności studentów oraz kadry, jak też zasięg współpracy z uczelniami zagranicznymi, co przekłada się na wytyczanie nowych ścieżek współpracy oraz intensyfikację starych. W tego typu działaniach bierze się pod uwagę opinie studentów, zarówno tych, którzy już przyjechali z pobytów zagranicznych, jak i tych, którzy zamierzają się dopiero tam wybrać. Biuro umożliwia nawiązywanie kontaktów z instytucjami zagranicznymi i poszerza ofertę wyjazdową dla pracowników i studentów. Wyniki przeglądów dotyczące skali i sposobów umiędzynarodowienia wykorzystywane są w podejmowaniu strategii doskonalących polegających m.in. na systemie nagród zachęcających do kontynuowania podjętych zadań i projektów oraz wspieraniu nowych inicjatyw.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kierunek stwarza korzystne warunki oraz oferuje różnorodne sposoby umiędzynarodowienia, także w zakresie mobilności wirtualnej. Nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania, a studenci do kształcenia się w językach obcych. Dzięki systematycznym ocenom stopnia umiędzynarodowienia jego stopień wykazuje tendencję wzrostową, także dzięki podjęciu wyzwania związanego z mobilnością wirtualną. Kierunek organizuje wiele wydarzeń i projektów artystycznych o charakterze międzynarodowym (w których biorą udział osoby z zagranicy), dając tym samym studentom możliwość szerokiej partycypacji, wymiany doświadczeń i poszerzania kontaktów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Kierunek kuratorstwo i teorie sztuki na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu zapewnia wsparcie w procesie uczenia się. Studentom gwarantuje się warunki potrzebne do podstawowego kształcenia. Studenci motywowani są do osiągnięcia dobrych wyników w nauce. Uniwersytet organizuje wsparcie, przygotowujące przyszłych absolwentów do wejścia na rynek pracy. Studenci zachęceni są do działań pozaedukacyjnych na płaszczyznach naukowych, społecznych, a przede wszystkim artystycznych. Uczelnia zapewnia studentom możliwość skorzystania ze wsparcia materialnego. Wsparcie nie zawsze dostosowane jest do potrzeb wynikających z programu studiów, co zostanie dalej uzasadnione w analizie stanu faktycznego oraz ujęte w sugerowanych rekomendacjach.

Studenci kierunku kuratorstwo i teorie sztuki są do naukowych działań pozaprogramowych, takich jak udział w projektach artystycznych oraz konkursach. W tego typu inicjatywach studenci mogą liczyć na wsparcie merytoryczne ze strony osób odpowiedzialnych za poszczególne projekty. Studenci mają zapewnioną opiekę mentorską przy działaniach artystycznych oraz naukowych. Studenci kierunku kuratorstwo i teorie sztuki mogą również liczyć na wsparcie ze strony Uczelni, jak też rozwijać swoje umiejętności poprzez udział w wydarzeniach Biura Karier i Współpracy z Biznesem w celu rozwijania kompetencji związanych z kierunkiem studiów. Dzięki działaniu Biura Karier studenci Uczelni mogą skorzystać także z różnego rodzaju szkoleń, zapoznać się z bazą ofert pracy oraz listą bieżących konkursów.

Studenci mogą liczyć na wsparcie w związku z prowadzeniem kształcenia w formie online. Uczelnia w związku z pandemią COVID-19 umożliwiła studentom wypożyczenie sprzętu koniecznego do funkcjonowania w formie uczenia zdalnego. Wszystkie potrzebne materiały dotyczące funkcjonowania online dostępne są na stronie internetowej Uczelni w zakładce Koronawirus. W razie potrzeby wsparcia dotyczącego spraw technologicznych związanych z kształceniem online studenci mogą liczyć na pomoc poprzez kontakt z Działem IT.

Studenci kierunku kuratorstwo i teorie sztuki mogą skorzystać także ze wsparcia materialnego. Na Uniwersytecie dostępne są: stypendia socjalne, stypendia socjalne dla osób niepełnosprawnych, stypendia Rektora dla najlepszych studentów oraz zapomogi. Wszystkie informacje, dotyczące wsparcia finansowego, publikowane są na tablicach ogłoszeń dostępne na stronie internetowej w zakładce Pomoc Materialna. Potrzebne dokumenty studenci mogą uzyskać od pracowników administracji. Studenci Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu mogą również skorzystać z możliwości zamieszkania w Domu Studenckim UAP.

Studenci Uniwersytetu mogą skorzystać z indywidualizacji procesu kształcenia, co ma na celu przystosowanie programu kształcenia do potrzeb poszczególnych studentów. Przeznaczona jest dla studentów szczególnie uzdolnionych, studentów z niepełnosprawnościami oraz kształcących się na różnych kierunkach. Studenci korzystający z indywidualnej ścieżki kształcenia mogą liczyć na odpowiednią opiekę dydaktyczno-naukową oraz wsparcie ze strony władz Wydziału. Studenci wybitni motywowani są do pozaprogramowego rozwoju naukowego oraz artystycznego. Uczelnia zapewnia studentom opiekę w działaniach pozaedukacyjnych.

Uczelnia daje studentom możliwości rozwoju na płaszczyznach pozaprogramowych, oferując działania naukowe, społeczne, organizacyjne i artystyczne. Studenci mogą działać w różnych organizacjach studenckich, takich jak Samorząd Studencki bądź Studenckie Koła Naukowe, oraz brać udział w projektach organizowanych przez Uczelnię i poza nią, które pozwalają na poszerzenie wiedzy i umiejętności związanych nie tylko z kierunkiem kuratorstwo i teorie sztuki. Działania wzbogacają kształcenie obecnych studentów, a przyszłym absolwentom zapewniają bogatsze kompetencje. Studenci mają również możliwość działań wolontaryjnych przy organizacji różnego rodzaju wydarzeń zarówno na Uczelni, jak i poza nią.

Uczelnia prowadzi wsparcie kierowane do studentów z niepełnosprawnościami. Wsparcie dopasowane jest do różnego rodzaju niepełnosprawności. Osoby z niepełnosprawnościami mogą liczyć na indywidualne podejście do ich spraw ze strony zarówno pracowników naukowo-dydaktycznych, jak i ze strony administracji, a także władz. Uczelnia zapewnia studentom z niepełnosprawnościami sprzyjające warunki, umożliwiając zarówno dostosowane kształcenie, jak i odpowiednią infrastrukturę. Studenci z niepełnosprawnościami mogą ubiegać się o indywidualizację procesu kształcenia. Na Uczelni za bezpośrednią pomoc osobom z niepełnosprawnościami odpowiedzialne jest Biuro ds. Osób z niepełnosprawnością, Pełnomocnik Rektora UAP do spraw Osób z Niepełnosprawnością oraz Asystent działający w ramach pracy Biura. Wszystkie informacje oraz dane kontaktowe dostępne są na stronie UAP w zakładce Biura.

Na Uczelni prowadzone jest wsparcie kierowane do studentów-cudzoziemców. Są to osoby studiujące na Uczelni, jak i osoby uczęszczające na zajęcia w ramach programu Erasmus+. Studenci zagraniczni mogą liczyć na wsparcie oraz pomoc ze strony władz i administracji Uczelni. Uniwersytet zapewnia studentom potrzebne informacje. Informacje dla osób z zagranicy dostępne są w formie bezpośredniej - na terenie Uniwersytetu bądź poprzez kontakt telefoniczny z władzami i administracją Uczelni. Kompleksowe informacje udostępniane są również na stronie internetowej Uczelni w zakładce For Students. W angielskiej wersji strony znajdują się wszystkie potrzebne komunikaty oraz ważne numery kontaktowe, a przede wszystkim numer do Biura współpracy międzynarodowej. Wszelkie informacje dostępne są na stronie internetowej w języku polskim oraz angielskim. Uczelnia wspiera studentów zagranicznych także poprzez prowadzenie kursu z języka polskiego dla studentów anglojęzycznych z wymiany Erasmus+ oraz z zagranicznych uczelni partnerskich. Biuro współpracy międzynarodowej wspiera studentów zagranicznych również poprzez organizowanie spotkań informacyjnych dla studentów zagranicznych, które ma na celu wprowadzenie w funkcjonowanie Uczelni. Studenci mogą również zwracać się w sprawach problematycznych do Samorządu Studenckiego. Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu prowadzi również program mentoringowy, polegający na dobrowolnej pomocy studentów kierowanej do studentów zagranicznych, mający na celu pomoc w odnalezieniu się w realiach polskiej Uczelni.

Studenci kierunku kuratorstwo i teorie sztuki w sytuacjach delikatnych i problematycznych mogą liczyć na wsparcie ze strony władz Uczelni tylko w sposób bezpośredni. Studenci mogą zgłaszać wątpliwości za pośrednictwem Dziekanatu bądź Sekretariatu Rektora. Studenci zgłaszają je w formie pisemnej, mailowej bądź ustnej, po uprzednim umówieniu się na spotkanie z poszczególnymi pracownikami. Studenci mogą również kontaktować się z przedstawicielami Samorządu Studenckiego w celu otrzymania pomocy bądź wsparcia w sytuacjach problematycznych. Na uczelni brakuje anonimowej procedury zgłaszania sytuacji delikatnych bądź skarg i wniosków, które w efekcie mogłyby pozytywnie wpłynąć na jakość wsparcia kierowanego do studentów. **Rekomenduje się** wprowadzenie procedury umożliwiającej zgłaszanie przez studentów wszelkiego rodzaju wątpliwości bądź pomysłów.

Studenci Uniwersytetu informowani są o kwestiach dotyczących bezpieczeństwa. Na Uczelni prowadzone są działania uświadamiające studentów w kwestiach szeroko pojętego bezpieczeństwa, dyskryminacji, mobbingu, przemocy i molestowań. Rektor Uniwersytetu powołał Pełnomocniczkę ds. równego traktowania, której zadaniem jest udzielanie wsparcia osobom pokrzywdzonym, informowanie o możliwościach pomocy, prowadzenie akcji promocyjnych i edukacyjnych, mających na celu przeciwdziałanie wszelkiego rodzaju dyskryminacjom. W sytuacjach problematycznych studenci mogą zgłosić się również do Samorządu Studenckiego. Na Uczelni dostępne są konsultacje psychologiczne, kierowane do zainteresowanych studentów, a także do osób dotkniętych różnego rodzaju przemocą. Wsparcie dostępne jest poprzez platformę internetową. Studentów informuje się również o ich prawach i obowiązkach podczas Szkolenia z Praw i Obowiązków Studenta prowadzonego przez przedstawicieli Samorządu Studenckiego na początku każdego roku akademickiego.

Na Uczelni prowadzone są działania dające studentom możliwość udziału w wymianach międzynarodowych oraz praktykach międzynarodowych. Studenci zachęceni są do wyjazdów na uczelnie zagraniczne prowadzonych w ramach programu Erasmus+. Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu organizuje także różnorodne, kierowane do studentów, wydarzenia o charakterze międzynarodowym, w których biorą udział osoby z zagranicy. Uczelnia daje studentom możliwość uczestnictwa w wydarzeniach o charakterze międzynarodowym, takich jak różnego rodzaju projekty artystyczne.

Uczelnia umożliwia studentom skorzystanie ze wsparcia ze strony nauczycieli akademickich. Studenci mogą konsultować swoje wątpliwości podczas zajęć z poszczególnymi prowadzącymi. Kierunek nie prowadzi oddzielnych konsultacji oraz dyżurów pracowników naukowo-dydaktycznych. **Rekomenduje się** umożliwienie studentom konsultacji z pracownikami poza godzinami zajęć. Na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki istnieje również funkcja opiekuna kierunku oddzielnie dla studiów I i II stopnia, której celem jest pomoc studentom. Informacje na temat nazwisk oraz dane kontaktowe do opiekunów poszczególnych kierunków podane są na stronie internetowej Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa. Studenci mogą liczyć na pomoc w sytuacjach problematycznych zarówno grupowych, jak i indywidualnych.

Studenci kierunku kuratorstwo i teorie sztuki mogą liczyć na wsparcie ze strony kadry administracyjnej. Pomoc kadry administracyjnej jest kompleksowa i dotyczy spraw takich jak informacje na temat procesu kształcenia oraz wsparcia finansowego, a także uzyskiwania różnego rodzaju potrzebnych dokumentów. Informacje kontaktowe do pracowników administracji dostępne są na stronie internetowej UAP. Kontakt z administracją możliwy jest w formie mailowej, telefonicznej bądź bezpośredniej, na terenie Uniwersytetu. Za obsługę studentów Uczelni odpowiedzialni są przede wszystkim pracownicy Dziekanatu, którzy odpowiadają za stały kontakt i pomoc studentom. Studenci mogą liczyć na otrzymanie wszystkich potrzebnych informacji, a w wyjątkowych przypadkach kierowani są do odpowiednich pracowników Uczelni.

Na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu funkcjonuje Samorząd Studencki. Członkowie Samorządu uczestniczą w działaniach prowadzonych przez Uczelnię. Przedstawiciele Samorządu biorą udział w inicjatywach skierowanych do grona studenckiego, jednocześnie je współtworząc. Studenci od pierwszego spotkania inauguracyjnego zachęceni są do działania w Samorządzie. Parlament organizuje wiele inicjatyw integracyjnych, społecznych oraz artystycznych, działając wolontaryjnie na rzecz studentów. Studenci, wchodzący w skład Samorządu Studenckiego, są również członkami innych gremiów uczelnianych. Członkowie Parlamentu mogą liczyć na merytoryczne i finansowe wsparcie ze strony władz Uniwersytetu. Parlament działa również na rzecz studentów, będąc z nimi

w bezpośrednim kontakcie. W przypadku spraw problematycznych studenci mogą zwrócić się o pomoc do Samorządu w celu rozwiązania indywidualnych problemów.

Na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki funkcjonuje koło naukowe Kuratorstwa CURE(ators). Koło posiada swojego opiekuna, który sprawuje nadzór merytoryczny nad jego działaniami. Koło może liczyć na wsparcie materialne ze strony Uczelni. W ramach działań koła, pod nadzorem pracowników naukowo-dydaktycznych, organizowane są wystawy (sekcja ds. wystaw), na przykład ZONA, oraz wyjazdy, m.in. do Muzeum Sztuki w Łodzi. Koło aktywnie współpracuje z Samorządem Studenckim UAP.

Studenci kierunku mogą wziąć udział w dwóch badaniach ankietowych prowadzonych na Uczelni. Były to anonimowe ankiety dotyczące zajęć dydaktycznych oraz ankiet dypłomantów. Badania miały na celu udoskonalenie kształcenia oraz funkcjonowania Uczelni. Treść ankiet konsultowana jest z Samorządem Studenckim oraz z Samorządem Doktorantów. Ankiety przeprowadzane były online za pomocą systemu wykorzystywanego przez Uniwersytet. Procedury, formularze oraz instrukcje dotyczące ankietyzacji studenci mogli znaleźć na stronie Uczelni w zakładce Ankietyzacja. Dypłomanci w badaniach ankietowych mogli wyrazić opinie na temat programów studiów, przygotowania do pracy zawodowej, pracy dziekanatów, informacji publicznej na temat kierunku, wymiany międzynarodowej, współpracy z promotorem oraz sformułować ogólną ocenę dotyczącą studiowania na UAP. Oprócz badań ankietowych studenci mogą również zgłaszać się z różnymi sprawami do Opiekuna kierunku, Pełnomocnika ds. Osób z niepełnosprawnością, Pełnomocniczki ds. równego traktowania oraz Samorządu Studenckiego. Wszystkie problemy studenci mogą zgłaszać mailowo bądź w formie podań. Wielu przedstawicieli Samorządu jest również członkami zespołów bądź komisji, gdzie mogą przekazywać własne bądź zgłoszone uwagi odnośnie kształcenia oraz funkcjonowania Uczelni. Analiza stanu faktycznego wskazuje na brak kompleksowej ewaluacji oraz możliwości oceny jakości wsparcia, w której studenci mogliby ocenić zadowolenie z jakości studiów. **Rekomenduje się** wprowadzenie badań ankietowych, dających możliwość oceny jakości funkcjonowania kierunku, jakości wsparcia studentów, oceny bieżących działań oraz ogólnego zadowolenia studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu jest wszechstronne, jednak nie zawsze adekwatne do założonych efektów uczenia się. Wsparcie studentów sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu, zapewniając pomoc w procesie wejścia na rynek pracy. Wykładowcy gwarantują swoje wsparcie, jednak nie zawsze posiadają możliwości jego realizacji. Uczelnia dostosowana jest do potrzeb różnych grup studentów, takich jak studenci z niepełnosprawnościami, studenci zagraniczni, studenci wybitni. Uniwersytet zapewnia studentom wsparcie materialne. Na Uczelni funkcjonują procedury dotyczące dyskryminacji. Uczelnia oferuje stałe i profesjonalne wsparcie psychologicznego kierowane do studentów. Wsparcie obecnych studentów w procesie uczenia się podlega przeglądowi jedynie poprzez ankietę zajęć naukowo-dydaktycznych. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje, dotyczące zdiagnozowanych braków.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje dotyczące studiowania na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu dostępne są publicznie, zarówno na stronie internetowej, jak i w siedzibie Uczelni. Przekazywane komunikaty są czytelne i zrozumiałe. Strona internetowa Uniwersytetu jest intuicyjna, co pomaga w bezproblemowym znalezieniu poszukiwanych informacji. Wszystkie potrzebne informacje publikowane są na stronie głównej, co umożliwia łatwe odnalezienie spraw bieżących, które są regularnie uaktualniane. Strona dostępna jest w języku polskim oraz angielskim. Korzystanie ze strony w celu uzyskania informacji nie wymaga logowania, lecz jest ogólnodostępne zarówno dla studentów, pracowników Uczelni, jak i dla osób zewnętrznych. Strona dostosowana jest do potrzeb osób słabowidzących i niedowidzących dzięki opcji kontrastu oraz powiększenia tekstu. Dostęp do informacji o Uczelni znajduje się również na social mediach UAP, takich jak Facebook, Instagram, YouTube oraz Twitter. Wszystkie najważniejsze informacje i dokumenty dotyczące Uczelni publikowane są regularnie w Biuletynie Informacji Publicznej.

Informacje dotyczące ogólnej charakterystyki kształcenia, toku studiów, procesu nauczania, uczenia się oraz sposobu organizacji studiów dostępne są w Dziekanacie Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa oraz zawarte są na stronie internetowej Uniwersytetu w zakładce Wydziału. Wszystkie przydatne komunikaty dla kandydatów, a dotyczące rekrutacji, takie jak informacje o warunkach przyjęcia na studia, kwalifikacjach i kompetencjach kandydatów oraz terminarzu, dostępne są na stronie Uczelni w zakładce Dla Kandydata. Kandydaci mogą także kontaktować się mailowo oraz telefonicznie z administracją Uczelni w celu uzyskania poszukiwanych informacji. Na stronie oraz social mediach Uczelni można także znaleźć informacje dotyczące Samorządu Studenckiego, Kół Naukowych, działań artystycznych oraz wsparcia materialnego. Na stronie Uniwersytetu znajdują się również informacje o kwalifikacjach oraz nadawanych tytułach zawodowych, a także programy studiów, sylabusy, efekty uczenia się do poszczególnych zajęć oraz sposoby ich weryfikacji. Strona Uczelni posiada również zakładkę Ankietyzacja, gdzie znajdują się informacje o jakości kształcenia oraz monitoringu prowadzonego przez Uczelnię. Na stronie dostępne są także wszystkie potrzebne informacje kontaktowe, informacje o strukturze Uczelni oraz Wydziału, a także o innych jednostkach Uczelni. Na stronie można również znaleźć wszelkie obowiązujące w Uczelni akty prawne oraz bieżące ogłoszenia.

Dokładne i aktualne informacje, dotyczące metod i technik kształcenia na odległość, dostępne są na stronie internetowej Uniwersytetu w zakładce Koronawirus. Studenci informowani byli o sposobie prowadzenia zajęć oraz o wymaganym sprzęcie także podczas pierwszych zajęć z poszczególnych przedmiotów. Studenci wykluczeni cyfrowo mogli liczyć na wsparcie ze strony Uniwersytetu w postaci wypożyczenia sprzętu bądź udostępnienia infrastruktury. W przypadku problemów technicznych

istnieje możliwość uzyskania wsparcia ze strony Uniwersytetu od osób zajmujących się sprawami, dotyczącymi kwestii informatycznych. Informacje dotyczące pomocy można uzyskać, kontaktując się z działem IT UAP.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	TAK
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	TAK
7.	Aktualne programy studiów	TAK
8.	Sylabusy	TAK
9.	Kompletność sylabusów	TAK
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK
12.	Erasmus	TAK
13.	Most	NIE
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
15.	Harmonogram zajęć	TAK
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	TAK
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	TAK

Monitorowaniem informacji o Uniwersytecie i studiach zajmuje się Biuro Promocji. Jednostka regularnie weryfikuje jakość treści oraz sposób przekazu informacji, analizując aktualność oraz rzetelność informacji. Uniwersytet w przeprowadzonym badaniu ankietowym umożliwia również absolwentom Uczelni ocenę satysfakcji z funkcjonowania Uczelni w formie online oraz między innymi ocenę jakości i formy publikowanych informacji. Na stronę internetową mają również wpływ przedstawiciele Samorządu Studenckiego UAP, mogąc sugerować treści publikowanych informacji zarówno na stronie, jak i informacji przekazywanych na terenie Uczelni.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu zapewnia publiczny dostęp do informacji o studiach i procesie kształcenia. Informacje dostępne są dla wszelkiego rodzaju grup odbiorców, między innymi dla osób z niepełnosprawnościami i studentów zagranicznych. Kandydaci na studia również mają prosty i bezpośredni dostęp do wszystkich komunikatów, dotyczących rekrutacji. Studenci, pracownicy oraz

osoby zewnętrzne łatwo mogą odnaleźć wszystkie potrzebne informacje. Dostęp do informacji jest kompleksowy, a informacje przejrzyste. Informacje publikowane są różnymi kanałami zarówno internetowymi, jak i udostępniane stacjonarnie na terenie Uniwersytetu. Treści publikowanych informacji są regularnie uaktualniana o potrzebne komunikaty.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Nad kierunkiem studiów kuratorstwo i teorie sztuki sprawuje pieczę Rada Programowa Kierunku, nadzorując poziom merytoryczny, organizacyjny i administracyjny tegoż kierunku. Rada ma obowiązek dokonywać systematycznej oceny programowej, wprowadzać i zatwierdzać zmiany w programie studiów wynikające z potrzeb społeczności akademickiej, otoczenia gospodarczego oraz regulacji prawnych, a następnie przedstawić je do zaopiniowania Radzie Naukowej Wydziału. Ta z kolei przekazuje dane do Uczelnianej Rady ds. Nauki i Jakości Kształcenia, która po weryfikacji programu kieruje go do zatwierdzenia przez senat uczelni. Zadania poszczególnych organów określają stosowne uchwały senatu.

Zmiany programowe są zatwierdzane w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury opisane również w uchwałach senatu i nie budzą żadnych zastrzeżeń.

W związku z pandemią Rada Programowa podjęła serię działań mających dostosować program studiów i sposoby jego realizacji do warunków nauczania zdalnego. Wprowadzono zasady korzystania z odpowiednich platform cyfrowych, ujednolicono zasady odbywania i zaliczania zajęć, określono zasady hospitowania zajęć online, konsultacji oraz egzaminowania, jak też praktyk. Zasady te posłużyły do modyfikacji programu studiów, który obecnie, w roku akad. 2021/2022 realizowany jest częściowo realnie, częściowo zdalne. W odrębnym dokumencie określono zasady dyplomowania w formie zdalnej – Zarządzenie nr 59/2021/2022 z dnia 15 marca 2021 r.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów. Na Uczelni przeprowadzana jest przez Radę Programową Kierunku systematyczna ocena studiów obejmująca efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, w tym metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, w tym stosowane w kształceniu w wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, praktyki zawodowe, w tym realizowane z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej (jeśli są uwzględnione w programie studiów), wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, w tym wyniki i stopień osiągnięcia efektów uczenia się nabywanych przez studentów w wyniku kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów. Dzięki wykorzystaniu przez Uczelnię systemu Academus,

regularnej ocenie poddawane są wyniki ocen semestralnych na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki (zestawienia tabelaryczne, liczbowe i procentowe), co służy bieżącej kontroli jakości uczenia się. W wypadku znacznych niepokojących odchyłeń w tym zakresie podejmowane są środki naprawcze, np. zmiany programowe, obsadowe, po wcześniejszym zdiagnozowaniu problemu. Regularnie dokonuje się też przeglądów pozostałych składowych procesu dydaktycznego. Przyjęte procedury, choć kompleksowe, nie okazały się jednak skuteczne. Nie przyczyniły się do zdiagnozowania nieprawidłowości dotyczących praktyk zawodowych, dla których nie określono prawidłowo efektów uczenia się oraz treści programowych, co skutkuje brakiem wskazania stopnia progresu osób odbywających praktyki, nieprawidłowości zdiagnozowano również w obszarze wymiaru i harmonogramu praktyk, zasad dobru miejsc ich odbywania, sposobu wykorzystania narzędzi weryfikacji i oceny efektów uczenia się dotyczących praktyk, wymogów jakościowych w odniesieniu do zakładowych opiekunów praktyk, kompletności i kompleksowości regulacji dotyczących praktyk, ich przeglądów i ewaluacji, co zaleca się zmienić. Ponadto nieskuteczność systemu zapewniania jakości widoczna jest w braku wprowadzania do programu obowiązkowych dla kierunków humanistycznych zajęć z nauk społecznych w wysokości 5 pkt. ECTS.

Jak wykazano powyżej, systematyczna ocena programu studiów jest oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe. Informacje pozyskiwane są z systemu Academus, z którego uczelnia korzysta, a co umożliwiłoby pozyskiwanie różnego typu danych statystycznych dotyczących studiowania i uzyskiwania efektów uczenia się. Na kierunku pozyskuje się również informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się. Narzędziem do pozyskiwania danych są ankiety semestralne dotyczące zajęć dydaktycznych, zaś w wypadku studentów i studentek kończących studia, ankiety satysfakcji wypełniane już po zakończeniu studiów. Procedura została opisana na stronie internetowej Uczelni. Pozyskane dzięki ankietom dane podlegają analizie, ich wyniki są omawiane także na poziomie Rady Uczelnianej, o czym świadczą sprawozdania z posiedzeń Rady zamieszczone na stronie internetowej Uczelni (ostatnie z września 2019 r.), ale brak informacji zwrotnej dla studentów. Z kolei informacje od nauczycieli akademickich i pracodawców pozyskuje się drogą nieformalną, w trakcie spotkań i rozmów, ale brak świadectw tego typu działań, więc **rekomenduje się** nadać temu formalną postać, np. w postaci ankiety.

W systematycznej ocenie kierunku biorą udział interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) oraz interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku), także w warunkach ich nieobecności na uczelni spowodowanej czasowym ograniczeniem jej funkcjonowania. W wypadku studentów i nauczycieli akademickich ich głos reprezentowany jest w Radzie Programowej Kierunku za pośrednictwem wybranych przedstawicieli. Brak jednak sprecyzowanych zasad współpracy z otoczeniem gospodarczym, mimo że współpraca jest stała, wielokierunkowa i bardzo efektywna. Jedyne w miarę uregulowaną kwestią są sprawy praktyk, gdyż w celu ich odbycia i weryfikacji uczelnia podpisuje z pracodawcami stosowne porozumienia. W najbliższym czasie kwestie współpracy, w tym zasady opiniowania programu studiów i wszelkich wprowadzanych w jego obrębie modyfikacji, mają zostać uregulowane za sprawą powołania do życia Rady Pracodawców/Interesariuszy. Obecnie opiniowanie programów lub zmian programowych odbywa się na drodze nieformalnych kontaktów, co nie jest utrudnione ze względu na fakt, że część z pracodawców opiniuje praktyki, które odbywają się w ich jednostce czy instytucji, jak też prowadzi

zajęcia warsztatowe na kierunku. W warunkach pandemicznych spotkania tego typu odbywały się w formie zdalnej.

Wnioski płynące z systematycznej oceny programu studiów są wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia tegoż programu, także pod kątem kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, najnowszych osiągnięć dydaktycznych oraz nowoczesnej technologii edukacyjnej.

Jakość kształcenia na kierunku nie była poddawana cyklicznej ocenie zewnętrznej – Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a wyniki do tej pory nie były wykorzystywane w doskonaleniu jakości kształcenia na kierunku kuratorstwo i teorie sztuki, bowiem jest to pierwsza ocena PKA. Innych ocen zewnętrznych dotyczących jakości kształcenia na kierunku się nie praktykuje.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia, ale ich skuteczność jest niepełna, zwłaszcza w odniesieniu do projektowania i ewaluacji praktyk.

Jakość kształcenia na kierunku do tej pory nie podlegała cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki były publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości świadczących o nie do końca właściwym funkcjonowaniu na kierunku uczelnianego systemu kontroli jakości kształcenia w zakresie oceny i doskonalenia programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Zalecenia

1. W zakresie praktyk zawodowych zaleca się właściwą ich organizację, kontrolę i ewaluację, zgodnie z wytycznymi zawartymi w raporcie.
2. W zakresie konstrukcji programu studiów zaleca się wprowadzenie do programu studiów zajęć z zakresu nauk społecznych, którym przypisana zostanie liczba 5 pkt. ECTS.
3. Wprowadzenie badań ankietowych, dających możliwość oceny jakości funkcjonowania kierunku, jakości wsparcia studentów, oceny bieżących działań oraz ogólnego zadowolenia studentów.
4. Wprowadzenie procedury składania skarg i wniosków bądź anonimowej formy zgłaszania przez studentów wątpliwości.
5. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Kierunek powstał w 2016 roku – pierwszy stopień, a w 2018 – drugi stopień, w związku z tym dotychczas nie podlegał żadnej ocenie PKA.

Przewodnicząca zespołu oceniającego

dr hab. Violetta Wróblewska

6. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 661);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.;

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil praktyczny

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, normy i

zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.4

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl